MĪSŲ VYTIS

Nr 5.

1953 m

T U R I N Y S

AKADEMINĖS SKAUTYBES PRASMĖ – Vyt. Stasiškis 127
VYR. SKTN. K. PALČIAUSKAS SKAUTIŠKAISIAIS REIKALAIS – – Alb. Karnavičius 129
VYRESNIEJI JŪROS SKAUTAI – Br. Stundžia 132
DVASIŲ IR ŠIRDŽIŲ VIENYBĖ NIAGAROS STOVYKLOJE – – V. A. Mantautas 133
GRĮŽTANT – Sesė Nijolė 134
PAGERINKIME SKAUTŲ ORGANIZACIJĄ ČIKAGOJE – Pr. Nedzinskas ... 135
KARALIENĖS ELŽBIETOS II SKAUTIŠKASIS KELIAS – A. Karnavičienė 137
MŪSŲ MIRUSIEJI
10 metų be A. A. Benono Namiko – Br. Kviklys 138
VYRESNĖS SKAUTĖS ČIKAGOJE NJ 139
ČIKAGOS SKAUTŲ STOVYKLA – Alg. Grigaravičius 140
LAIVAS – Verner von Heidenstam, vertė Juozas Lingis 141
SKAITYTOJAI RAŠO
Sutvarkykime stovyklinį inventorių 144
Neužmirškime patyrimo laipsnių programų
Perkratykime sąžines
SKAUTŲ VYČIŲ PASTOGĖJE – Ved. V. A. Mantautas
Skautų vyčių dienos jubiliejinėje stovykloje – V. A. Mantautas 146
SUMUŠTINIS – ved. G. Valantinas
Visuomenininkai – AK 149
SKAUTAI SVETUR – ved. Eug. Vilkas 152
MŪSŲ ŠEIMOJE 154
KNYGŲ LENTYNĖLĖ 155

M Ū S Ų V Y T I S

Pasaulio Lietuvių Skautų Sąjungos vadų, vadovių ir akademikų skautų-čių laikraštis. REDAKTORIUS Bronius Kviklys. Techniškasis redaktorius Albinas Karnavičius. Skaučių dalies vedėja Angelė Karnavičienė. Redakcijos adresas: 631 W. 54th Place, Chicago 9, Ill., U. S. A. Telef. KEnwood 8 – 3153. Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra. Straipsniai su autorių pavardėmis ir inicialais nevisada reiškia skautiškosios vadovybės, redakcijos ar leidėjų nuomonę. LEIDŽIA Akademinis Skautų Sąjūdis. ADMINISTRATORIUS Leonas Knopfmileris, 5749 So. Carpenter Str., Chicago 21, Ill. SPAUSDINA M. Morkūno spaustuvė, 3251 So. Emerald Ave, Chicago, Ill. PRENUMERATOS KAINA: metams $ 2.50, pusmečiui – $ 1.25. Smulkūs skelbimai po $ 2. VIRŠELIS – t.n. A. Viliušytės-Martišiūnienės

MŪSŲ VYTIS (OUR KNIGHT) Periodical of Lithuanian Scouting. Published by the Lithuanian Student Scout Association. Editor Br. Kviklys, 631 W. 54th Pl., Chicago 9, Ill. Subscription rates $ 2.50 per year.

MŪSŲ VYTIS

P.L.S.S VADŲ, VADOVIŲ IR AKADEMIKŲ SKAUTŲ-ČIŲ LAIKRAŠTIS

NR. 5 (55) 1953 M. RUGSĖJIS - SPALIS VI METAI

AKADEMINĖS SKAUTYBĖS PRASMĖ

Vytenis Stasiškis

1953 m. spalių mėn. 16 d. mūsų akademinė skautija švenčia savo 29 metų sukaktį ir įžengia į trisdešimtuosius gyvenimo metus. Šia proga praverstų apie ją šiek tiek daugiau pakalbėti.

Ar turi prasmės akademikų skautų organizacija, kada neturime savo universiteto, kuriame galėtų reikštis korporantiška veikla savo visu tradiciniu margumu? Ar yra prasminga korporacija, kurios narių tik dalis testudijuoja? Šie klausimai kyla nevienam tiek mūsų organizacijos narių, tiek pašaliniams stebėtojams.

Pirmu žvilgsniu jie yra teisingi ir pagrįsti. Tačiau akademinės skautybės klausimas atrodo kitaip, jį nagrinėjant ilgesnio laiko tarpo perspektyvoje. Dabartinė pasaulio, o kartu ir mūsų padėtis yra visai kita, bet tik ne pastovi ir ne galutinė. O vertindami akademinę skautybę tuo požiūriu, sutiksime, kad jos padėtis ir vertė yra taip pat ne epizodinė. Koks gi akademinės skautybės tikslas ir prasmė lietuviškoje visuomenėje, tą visuomenę suprantant plačiai, kaip apimančią lietuvius visur?

Kartu su žmogaus subrendimu, profesijos įsigijimu ir savarankumu gyvenime, ateina ir jo teisės bei atsakomybė visuomenėje. Yra net ir akademikų, kurie tenkinasi siaura visuomenine atsakomybe, apribota savo profesija ir artimiausia aplinka. Profesija, tegu ir akademinė, jiems yra tik priemonė peinytis duoną. Ar jie esminiai skiriasi nuo bemokslio rankpelnio, besirūpinančio tik savimi?

Sveikas, normalus jaunuolis visada yra visuomeniškas. Jis bendrauja su sau lygiais, tuo ugdydamas savo asmenybę. Skautybė yra skaitoma viena tinkamiausių ir sėkmingiausių tokio visuomeninio bendravimo formų. Joje dedami pagrindai, bet tik pagrindai, vertingi ir laimingai suaugusio asmenybei. Tačiau daugeliu atvejų tas darbas nebūna galutinai išbaigtas. Asmenybės formavimas vispusišku skautišku pagrindu nutrūksta tada, kai ta gležna jaunuolio asmenybė išeina į gyvenimą savo egzistencijos kurtis. Neįprastas, dažnai neigiamas gyvenimo įtakos tą nesutvirtėjusią asmenybę pakeičia tiek, kad buvusių teigiamųjų savybių kartais telieka tik likučiai. Tai yra tragiškas faktas — tragiškas tiek visuomenei, gaunančiai nepilnai išugdytas asmenybes, tiek individui, nes jis netenka daug gyvenimo džiaugsmo ateityje, tiek, pagaliau, ir skautų organizacijai, nes daug jos pastangų nueina niekais. Tas faktas tampa skaudesnis tada, kai tai atsitinka akademinei šviesuomenei — Tautos elitui, pirmaujančiam savo protu ir įtaka visose jos gyvenimo srityse. Savo žinių ir profesijos kiaute užsidariusi akademinė šviesuomenė, savo pareigų, visuomenės gyvenimo nesuprantanti ar jų neatliekanti, yra nepilnavertė ir savo buvimą tik dalimi tepateisina.

Šviesuolis - akademikas tik tada pateisina savo egzistenciją visuomenėje, jeigu šalia savo profesijos turi aukštesnių idealų, kuriais gyvena.

Atrodo, tuo mastu savo padėtį vertino ir Studentų Skautų Draugovės steigėjai Lietuvos Universitete jau prieš 29 metus.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

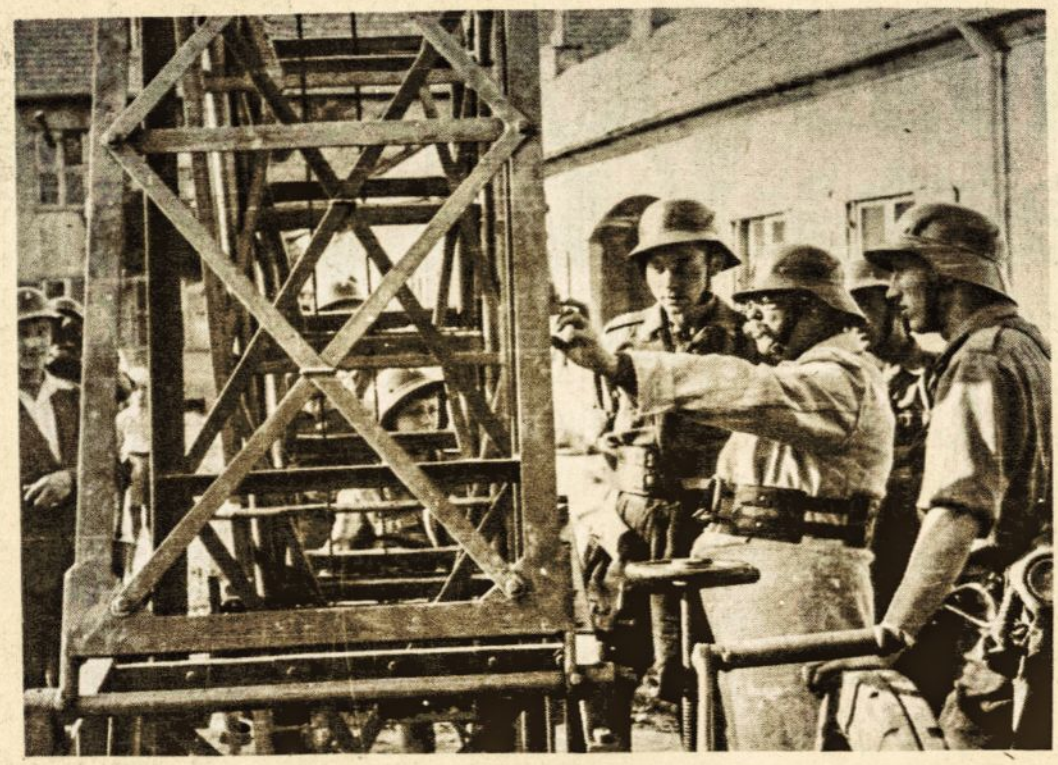

Didelis mūsų skautų Bičiulis Bibliografas ir ugniagesybos specialistas, mjr. Aleksandras Ružancovas šiuo metu švenčia savo 60 metų sukaktį. Čia matome jį Vokietijoje, Memmingeno stovykloje, bemokinantį mūsų skautus vyčius ugniagesybos dalykų.
Nuotr. Br. Kviklio.

Juk skautybė sevo pagrindu turi pasiėmusi riterių garbės kodeksą, kuris, tiesa, yra pasenęs savo forma, bet sumodernintas tebeturi pilną vertę ir dabar. To kodekso vykdytojai senovėje buvo natūralūs tuolaikinės visuomenės vadai tiek taikos tiek karo metu. Visuomenės gyvenimo formos yra neabejotinai pakitusios, bet moralės dėsniai yra likę tie patys. Taip pat yra natūralu, kad į visuomenės viršūnę iškilusi asmenybė būtų iškili ir visomis savo savybėmis. Skautybė kaip tik siekia tokias asmenybes ugdyti. Deja, jos krizę sudaro nesugebėjimas rasti formų, kurios būtų stipriai patrauklios ir išėjus iš berniuko ar mergaitės amžiaus. Iš to susidaro ir skautų organizacijos narių nubyrėjimas su tą nubyrėjimą sekančiu skautiškojo auklėjimo rezultatų nubyrėjimu.

Studentų Skautų Draugovė nuo pat savo įsisteigimo nėjo šablioniniu skautų vienetų keliu. Buvo atsistota ant platesnio pagrindo, išeinant už skautų organizacijos ir universiteto ribų. Skautybės esmė imta taikyti naujomis formomis, naujoje aplinkoje. Buvo suprasta, kad gyvybinga gali būti tik tai, kas yra gyvenimiška. Su brandžiu amžiumi, su savarankumu gyvenime, nesiderina margos uniformos, stovykliniai nuotykiai, judrūs žaidimai. Akademikas yra proto žmogus, jis gyvenimą vertina ne pagal išorės efektus, bet pagal jo reiškinių esmę. Akademiko skauto skautavimas yra jau nebe ruošimasis gyvenimui, bet gyvenimas skautybės idėjiniais pagrindais. Jis mažiau reiškiasi išoriniai, bet yra gilesnis savo esme. Nors lieka ir kai kurios išorinės formos. bet jos nesudaro esmės, o yra tik išoriniai simboliai. Tai vidujinė prasmė yra vienos akademinės skautybės gyvybingumo veiksnių.

Akademinė skautybė neužsidarė ir neužsidaro universiteto ar savo organizacijos sienose. Jos narių tikslas yra ruoštis gyvenimui ir jame aktyviai dalyvauti. Gal todėl jos eilėse matome įvairių akademinių profesijų narius, neišskiriant net kunigų, vienuolių ir generalinio štabo karininkų. Juos visus jungia gyvenime vykdomos krikščioniškumo, tautiškumo ir altruistinio socialumo idėjos, sudarančios lietuviškos akademinės skautybės pagrindą.

Lietuvą ištikusios nelaimės skautų akademikų organizacijos narių skaičius žymiai padidino. Tikėkime ir dirbkime, kad mūsų organizacijon dedamos viltys visokeriopai pasiteisintų pasiekus Akademinio Skautų Sąjūdžio dabartinio aukščiausio tikslo — Lietuvos valstybinės nepriklausomybės atstatymo. Formalus nepriklausomybės atstatymas bus dar neviskas; jo pasiekus, lauks milžiniškas viso valstybinio, kultūrinio, ūkinio ir visuomeninio atstatymo darbas. Tai yra plati darbo sritis kiekvienam idealistinės nuovokos akademikui. To darbo dirbti dabar ruošiasi jau šimtai skautų akademikų, o daug Lietuvos vilčių juose.

VYR. SKTN. K. PALČIAUSKAS SKAUTIŠKAISIAIS REIKALAIS

Tikime, kad skaučių-tų vadovai bei mūsų skaitytojai bus kiek susijaudinę dėl paskutiniu metu eilės rašinių neskautiškoje spaudoje, o taipgi dėl vardinių ar anonimiškų pasisakymų skautiškais reikalais. Jūsų bendradarbiui tad buvo malonu sutikti vyr. sktn. K. Palčiauską, iki šiol vadovavusį PLSSgos Tarybos Pirmijai, ir jam patiekti šiuo reikalu klausimų.

— Tamstos nuomonė dėl paskutiniu metu tarp vadovų skleidžiamų vardinių ir anonimiškų laiškų?

Tie laiškai ir rašiniai spaudoje yra atsiradę sąryšyje su vykusiu Tarybos korespondenciniu posėdžiu, kuriame buvo perrenkama Pirmija ir sprendžiami kiti klausimai, kaip Sąjungos centro būstinės nustatymas, Tarybos narių kooptavimas ir kt. Aš juos skiriu į dvi grupes: 1. Tarybos narių raštus Tarybos nariams. Čia turiu mintyje v. s. O. Saulaitienės ir v. s. dr. kun. J. Vaišnoros Tarybos nariams siųstus raštus, kuriais jie pareiškė savo nuomones dėl korespondencinio Tarybos posėdžio prezidiumo padarytų išvadų teisėtumo. 2. Ne Tarybos narių raštus, skirtus Tarybos nariams ir platesniems skautų ir visuomenės sluogsniams. Turiu mintyje v. s. P. Jurgėlos ir nežinia kieno skautų vyčių vardu kalbantį raštus. Prie šios grupės tenka priskirti ir v. s. A. Saulaičio rašinį dėl rinkimų, paskelbtą "Drauge".

Dabar apie kiekvieną grupę atskirai. Pirmosios grupės, t. y. Tarybos narių raštai Tarybos posėdžio eigoje yra visiškai normalus dalykas. Tai yra vienintelis kelias Tarybos nariams pareikšti savo nuomones dėl svarstomų klausimų korespondenciniame Tarybos posėdyje. Jei nesistebime iš Tarybos narių, kai jie gyvu žodžiu diskutuoja svarstomus klausimus gyvame Tarybos

Vyr. sktn. KAZYS PALČIAUSKAS,
Buv. PLSS Tarybos Pirmijos Pirmininkas

posėdyje, tai negalime stebėtis, kai jie tą daro raštu korespondenciniame posėdyje. Šį reiškinį reikia sveikinti, o ne smerkti. Tarybos narių sąmoningumas, t. y. sugebėjimas turėti savo pažiūrą ir nusistatymą svarstomais klausimais ir aktingumas, pasireiškiąs savo pažiūros ir nusistatymo išdėstymu, padės Tarybai surasti galimai teisingiausį ir tobuliausį sprendimą. Pasingi ir visam kam pritarią Tarybos nariai daug naudos sąjungai negali duoti.

Antrosios grupės raštus tenka vertinti ne kitaip. Čia ne Tarybos nariai jautė reikalo pasisakyti Sąjungos reikalais bendrai ir dėl Tarybos nutarimų bei Prezidiumo padarytų išvadų specialiai. Tą jie darė ne formalinės pareigos, bet vidinio įsitikinimo ir susirūpinimo skatinami. Jie išdėstė savo pažiūras. Tas Sąjungoje niekad nebuvo draudžiama. Tačiau v. s. P. Jurgėla ir v. s. A. Saulaitis išdėstę savo pažiūras pasirašė ir visi žino kas, ką ir kaip rašė ir kas už ką atsakingas. To negalima pasakyti apie skautų vyčių vardu paskelbtąjį

Vyr. sktn. Dr. VYTAUTAS ČEPAS,
Dabartinis PLSS Tarybos Pirmijos Pirmininkas

raštą. Nežinia, ar tai viso Brolijos vyčių skyriaus vardu pasisakyta, ar kurio padalinio ar šiaip atskiros grupės asmenų darbas. Tik Brolijos Vadijos ar vyčių skyriaus viešas pareiškimas to rašto reikalu galės palengvinti suvokti kiek čia yra bendra tarp Vadijos vyčių skyriaus ir rašto autorių.

Kas berašytų, bet aš niekad nepateisinsiu tų autorių, kurie nepajėgia išvengti įtarinėjimų, įžeidimų ir grasinimų. Skautiškoji moralė čia turėtų būti ir mąstas ir saikas visoms reiškiamoms mintims.

— Ką galėtumėte pasakyti apie korespondencinio Tarybos posėdžio eigą ir rezultatus?

Šis korespondencinis Tarybos posėdis parodė, kaip sunku yra svarstyti klausimus ir daryti nutarimus raštais. Išlieta daug rašalo, sunaudota krūvos popieriaus, sugadinta nervų ir sveikatos, o rezultatai neaiškūs. Sakau neaiškūs, nes Tarybos narių dalis mano ir manys, kad kai kurios Prezidiumo išvados dėl Tarybos balsavimo yra nesuderinamos su veikiančio Sąjungos statuto reikalavimais. Gal šito būtų išvengta, jei Prezidiumas būtų nesiėmęs statuto aiškinimo funkcijos, o ginčytinus klausimus būtų pateikęs Tarybai nubalsuoti. Žinoma, tai būtų dar pratęsę jau įkyrėjusį posėdį. Tačiau prezidiumas atliko labai sunkų ir nedėkingą darbą. Jau pačioje posėdžio pradžioje užpultas inkriminuojančiais ir įžeidžiančiais laiškais ir visą laiką dirbdamas nepasitikėjimo dvasios apsuptas, prezidiumas buvo priverstas pasidaryti kietesnis ir griežtesnis. Manykime kaip norime dėl prezidiumo padarytų išvadų teisingumo, leiskime, kad ir prezidiumas galėjo neapsižiūrėti, bet neįtarkime prezidiumo pikta valia ir tendencingai pravedusį Tarybos posėdį. Prezidiumo nariai dirbo aukodamiesi ir kentėdami ir už tai jiems priklauso tik mūsų padėka.

Kadangi kai kurie Tarybos nariai padarė priekaištų buvusiai Pirmijai, kam ji pati nevadovavo korespondenciniam Tarybos posėdžiui, o pakvietė specialų prezidiumą rinkiminiam Tarybos posėdžiui pravesti, turiu paminėti keletą motyvų. Pagrindinis motyvas – buvusioji Pirmija negalėjo imtis vadovauti naujai perrinktai Tarybai, kuri jos nebuvo rinkusi. Perrinktoji Taryba kaip tik turėjo išsirinkti naują Pirmiją, taigi tiems rinkimams pravesti reikėjo sudaryti organą iš naujosios Tarybos sudėties. Antra, ne visi buvusios Pirmijos nariai įėjo į naująją Tarybą. Taigi, jei buvusioji Pirmija būtų vadovavusi naujos Tarybos korespondenciniam posėdžiui, būtų išėję, kad tame posėdyje dalyvauja ir ne Tarybos nariai. Savaime suprantama, tas būtų sukėlę nepasitikėjimo ir nereikalingų įtarimų buvusiai Pirmijai. Ir trečia, jau vien psichologiniai imant, būtų buvę sudarytos sąlygos didžiausiam įtarimui, kad buvusioji Pirmija turi tendencijos pakreipti rinkimus kuria nors linkme. Šį teigimą patvirtina faktas, kad įtarimų ir užpuolimų susilaukė ir prezidiumas tik dėl to, kad jis buvo senosios Pirmijos pakviestas. Taigi, per visą korespondencinio posėdžio eigą senoji Pirmija laikėsi nuošaly ir visiškai nebandė daryti kurios įtakos Prezidiumo vadovaujamiems naujosios Tarybos darbams.

Labai gaila, kad naujosios Pirmijos na-

riai išblaškyti plačioje teritorijoje. Neturėdama tvirto kvorumo vienoje vietoje ir ši Pirmija turės klausimus svarstyti korespondenciniu būdu. Iš patirties žinau, kad šis būdas yra be galo sunkus, netikslus ir sukeliąs painiavų. Sąjungai būtų buvę naudingiau turėti gyvą, o ne korespondencinę Pirmiją.

— Būtų įdomi Jūsų nuomonė apie katalikų dvasios vadovams daromus priekaištus, kad jie kreipia Sąjungą katalikiškosios srovės kryptimi?

Pirmijoje dirbdamas neturėjau progos susidurti su visais dvasios vadovais, todėl apie visus visais atvejais nieko negaliu pasakyti. Galiu pasakyti savo patyrimą ir įsitikinimą apie vadovaujančiuosius dvasios vadovus, kuriuos gerai pažinau kartu dirbdamas ir svarstydamas įvairiausius lietuviškos skautybės klausimus tremties sąlygose Europoje ir emigracijoje JAValstybėse. Iš jų tepatyriau tik nuoširdumą ir atsidavimą mūsų skautybės reikalams. Man rodos, kad čia yra atsiradę tam tikro nepasitikėjimo dvasios vadovais tuose Sąjungos narių sluogsniuose, kurie arba patys yra susirišę su kuria nors srovine organizacija arba nėra linkę priimti ir praktikuoti pilnos skautybės ideologijos su visais jos elementais. Čia turiu mintyje tos doktrinos atstovus, kurie skelbia, kad skautybė yra tik tolerantiška religijai. Gi ištikrųjų lietuviškos skautybės ideologija per visą jos vystymosi laiką buvo suprantama taip, kad kiekvienos religijos skautas yra tolerantas kiekvienai kitai religijai, o pats yra sąmoningas savosios religijos išpažinėjas ir sąžiningas jos praktikuotojas. Šio principo laikantis kiekvienos religijos skautas praktikuodamas savąją religiją nepažeis kito teisės išpažinti ir praktikuoti savąją. Mano patyrimu, mūsų vadovaujantieji dvasios vadovai šiuo keliu ėjo ir tik tuo rūpinosi. Reikia suprasti, kad jie negalėjo ir negalės pateisinti tų katalikų tikėjimo skautų, kurie iš nusistatymo ar apsileidimo religinį momentą skautiškame auklėjime yra nustūmę į toleravimo padėtį. Lygiai tą patį būtų galima pasakyti ir apie tuos organizacijos narius, kurie nustumtų į toleravimo padėtį skautybės ideologijos tautinio ir socialinio auklėjimo momentus. Nebūtų nesusipratimų, jei Sąjungos nariai būtų persiėmę pilna skautybės ideologija tokia, kokia B-Powell'io yra pateikta ir mūsų skautiškos literatūros išaiškinta. Pilnas ir harmoningas skautybės ideologijos supratimas, išaiškinimas ir praktikavimas sudaro Sąjungos vieningumo pagrindą. Vidinis ideologinis nevieningumas prie tam tikrų sąlygų gali privesti ir prie išorinio, t. y. organizacinio nevieningumo bei susiskaldymo.

Kaip vertinti Akademinį Skautų Sąjūdį ir kokią vietą jis turėtų užimti PLSSąjungoje?

Akademinis Skautų Sąjūdis savo vietą Sąjungoje jau turi. Jo vieta Sąjungoje pareina ne tiek nuo Sąjungos Vadovybės prieš keletą metų patvirtintų nuostatų, kiek nuo jo svorio darbuose ir veiksmuose, pasireiškiančiuose savybiniame veikime ir visose Sąjungos veikimo srityse. Jei savybiniu veikimu Akademinis Sk. Sąjūdis sugeba pririšti prie Sąjungos tokį gausų būrį aukštos inteligencijos narių, tai per savo narių asmeninį veikimą įvairiose Sąjungos darbo srityse jis ne tik palaiko, bet ir pakelia bendrąją Sąjungos jėgą. Norėčiau tik palinkėti, kad Akademinis Sk. Sąjūdis ir toliau būtų toks kūrybingas, koks yra buvęs iki šiol.

Dar vienas asmeninis klausimas: dėl kokių priežasčių pasitraukėte iš Tarybos?

Manau, kad nėra reikalo tas priežastis išdėstyti. Galiu tik trumpai pasakyti, kad dėl rimtų priežasčių turėjau tą padaryti.

Manydamas, kad šių svarbių klausimų išaiškinimas padės Gerb. Skaitytojams išspręsti kai kuriuos neaiškumus mūsų Sąjungos gyvenime, padėkojau mielam Skautininkui, ilgą laiką nešusiam PLSS vadovavimo naštą ir palinkėjau sekmės.

A. Kamavičius

VYRESNIEJI JŪROS SKAUTAI

Jūros sktn. Br. Stundžia

Kaip patyrimas rodo, jūros skautai, sulaukę 20—25 metų amžiaus, nutrupa Kodėl taip yra, reikėtų pasvarstyti ir padaryti atitinkamas išvadas. Seniau, norint baigti gimnaziją ar karinę prievolę atlikti,, dažnai tekdavo ir gyvenamą vietą pakeisti, kas atitolindavo nuo buvusių draugų ir vieneto. Su laiku tie jaunuoliai apsiprasdavo naujoje aplinkoje ir grįžę atgal, jau nevisados pritapdavo.

Šis reikalas neturėjo lemiamos reikšmės vienetams didesniuose miestuose, pav. Kaune, Klaipėdoje, Šiauliuose, kur buvo aukštosios mokyklos, arba didesnė pramonė.

Antra svarbi atitolinimų priežastis ta, jog po kurio laiko jaunuolis jau nieko naujo visame darbe nerasdavo, jei netapdavo vadovu, net nebenorėdavo uniformos dėvėti, kuri jam, esant 14—16 metų, atrodė tokia patraukli. Su tuo pačiu klausimu savo laiku susidūrė ir visa skautybės sistema; pasėkoje, atsirado skautai vyčiai.

Dabartinėse gyvenimo sąlygose jūros skautų eiles daugumoje sudaro jaunuoliai, kurių amžiaus vidurkis laikytinas 18 metų. Jūros skautas, sulaukęs apie 25 mt., nėra skautyste pilnai patenkintas. Jaunuolis lieka arba neveiklus, arba visai iš sąjungos pasitraukia. Pastaruoju atvėju, atsisakius skautystės, paliktąją spragą užpildo kiti palinkimai, dažnai neigiami, nes sumažėja varžtai.

Tagi reikia susirūpinti, kad ir jūros skautai galimai ilgiau skautų sąjungoje pasiliktų, turėtų šiokį ar tokį naudingą užsiėmimą ir pereitų pilną auklėjimo mokyklą.

L. S. B. jūros skautų skyriaus iniciatyva keliamas vyresniųjų jūros skautų organizavimo klausimas, kuriems ir vardas parinktas — j ū r o s b u d ž i a i. Tai tradicinis vardas ir lietuviškai beveik išreiškiąs jūros skautus.

Imant dėmesin, jog į jūros skautų eiles ateina dažniausiai 15—16 metų jaunuoliai, jūros budžiams amžiaus riba turėtų būti 21 metai, nes antraip jaunuolis mažai gaus progos pabūti jūros skautu.

Jūros budžiai būtų skautystės tąsa, tik labiau pritaikyta suaugusiam jaunimui. Skautiškumas gi būtų sustiprintas įvedant skautų vyčių programą. Jūreivystės srityje baigiamos jūros skautų programos ir pasirenkama viena kuri specialybė, k. a. būriuotojas, žvejas, laivų statytojas, mechanikas-motoristas, navigatorius, signalistas ir kit. Nors organizacija būtų ta pati,, kaip pas jūros skautus (jūriniais-kariniais pagrindais), bet uniformą reikėtų parinkti skirtingą. Aišku, čia dauguma būtų už švarkų įvedimą, bet tokia uniforma jau savaime primintų būriavimo klubą ir atsitolintų nuo skautų uniformos; švarkus tektų palikti jūros skautininkams, visiems kitiems eiti prie praktiškesnių bliuzių. (Siūloma anglosaksų armijų bliuzės pavyzdys, tik mėlynos spalvos).

Taigi jūros budžiai būtų tolygūs skautams vyčiams ir, manau, tas sulėtintų jūros skautų perankstyvą supasyvėjimą, arba pasitraukimą iš skautų sąjungos.

Tačiau kas darytina su tais, kurie jau nebenori būti skautais, bet skautystei turi tam tikrų sentimentų? Čia, žinoma, daug jau negalima pagelbėti. Reiktų mėginti prie vienetų organizuoti jūros skautų bičiulių klubus, kur buvusieji jūros skautai, neskautai dirbtų kaip rėmėjai, taip pat turėdami gailmybę pasinaudoti jūros skautų būriniais irkliniais pastatais ir priemonėmis. Bet jau rėmėjai turėtų būti nejaunesni 25 metų. Į tuos bičiulių klubus turėtų būti priimamos ir moterys.

Sunku iš anksto numatyti, ar jūros budžiai turės pasisekimą, bet man atrodo, jog reikia bandyti ir tada galutiną žodį tarti.

Užklausus jūros skautų vienetų vadus ir senuosius jūros skautininkus, gauta tik viena neigiama nuomonė. Jūros budžius turi ir britų tautų bendruomenės skautų sąjungos (rover sea scout), tai manau tai padaryta su skautų įkūrėjo žinia ir pritarimu. Tiesa, gal jie nėra gausūs skaičiumi, bet jų esama ir jie dirba skautijai.

Niagaros stovykloje. Vadovai-ės tariasi. Iš kairės: V. s. Barniškaitė, sktn. Iz. Jonaitienė, V. s. Stp. Kairys.
Nuotr. V. Bacevičiaus.

DVASIŲ IR ŠIRDŽIŲ VIENYBĖ NIAGAROS STOVYKLOJE

Vaidievutis A. Mantautas

Kalbant apie jubiliejinę Niagaros stovyklą, daug sako jau patys skaičiai: joje dalyvavo daugiau kaip 400 skaučių ir skautų, jų tarpe gražus būrys skautininkų ir dvasios vadovų. Būdamas stovykloje nuo pat pradžios, suskaičiau nemažiau šimto ilgesniam ar trumpesniam laikui ją aplankiusių sesių ir brolių su žaliais kaklaraiščiais (oficialiai užsiregistravusių skautininkų skaičius yra mažesnis). Gi paskutiniame baigiamajame Tėvynės lauže turėjome apie tūkstantį svečių.

Pats svarbiausias šios stovyklos įnašas lietuviškajai skautybei gal kaip tik ir išplaukia iš suminėtų faktų. Iki šiol emigracijoje tokio didelio ir gausaus skaičiumi skautų vadovų susibūrimo nesame turėję. Suskridę iš tolimiausių JAV ir Kanados kampų, turėdami savo tarpe daugelį vadovaujančių Seserijos, Brolijos ir Sąjungos asmenų, išvydome kažką panašaus į visuotinį,nors ir neoficialų, Sąjungos suvažiavimą. Tai davė progos išdiskutuoti ir asmeniškai išsiaiškinti įvairiausias skautiškojo darbo problemas, bendromis jėgomis išnarplioti kilusius neaiškumus bei vieną kitą nesusipratimą ir taip iš naujo dar tvirčiau suvienyti jėgas ir širdis. Jaunimas galėjo atvirai išsikalbėti su savo vadovais, papasakoti jiems savo rūpesčius, vadovai giliau suprato jaunųjų brolių ir seserų reikalus, tarp vienų ir kitų užsimezgė tamprus ir nuoširdus ryšys. Įvyko visa eilė sueigų: Seserija ir Brolija turėjo savo atskiras sueigas, skautai vyčiai savo sąskrydį, akademikai skautai-ės sueigas ir pasitarimus, dvasios vadovai posėdį savo ratelyje ir taip pat pašnekesius su Sąjungos, Seserijos ir Brolijos vadais. Galutinoje išvadoje pamatome, jog esame vieningi, jog mūsų didelėje skautiškoje šeimoje viešpatauja graži broliškai-seseriška dvasia, jog visi norime ir trokštame to paties — tiesiai ir drąsiai su Dievo pagalba žygiuoti Lietuvos keliu. Šis įsitikinimas lydės mus tolimesniame darbe mūsų vienetuose, o nuo to būsime gražesni ir mes patys, ir mūsų darbo vaisiai.

Jubiliejinė stovykla parodė, kad galime didžiuotis mūsų vyresniuoju skautišku jaunimu. Mes pamatėme jį tvirtai tikintį, patrijotišką, dorą, pilną skaistaus idealizmo, dar nesugadintą ir nedaug tepaliestą svetimųjų įtakų iš šalies. Nuo jo lietuviškų dainų ir linksmo juoko skambėjo Niagaros pakrantės ir miškai, o kas turėjo progos susitikti ir pasikalbėti su jaunaisiais iš arčiau, tas įsitikino, kad jų krūti-

GRĮŽTANT...

Sesė Nijolė

Kelias namo buvo trumpas. Per trumpas, kad būtumem galėję mintyse dar kartą persijot aštuonias saulėtas dienas prie sraunios Niagaros. Juodi autobuso ratai ryte surijo vieškelius, ir vidurdienio karšty mus vėl pasveikino niurūs didmiesčio kaminai. Tamsios dūmų kepurės plaukė dangum, plieniniais tiltais rėkdamos zujo mašinos, ribuliavo įkaitęs oras gatvių šiukšlėse. -"Ir ką? Sugrįžot vėl pas mus. Nenorom, bet turėjot grįžti,"-tyčiojosi patenkinti stulpai ir šaipėsi reklamos. Taip, tai buvo tiesa. Grįžom nenoromis,nes pergreit, ak, kaip per greit pasibaigė stovykla, ir taip nepaprastai buvo gaila palikt pievas, miškus ir vandenis.

Girgždėdamas ir pūkšdamas sustoja autobusas prie raudonos šviesos. Sėdynėse sverdi papurusios mieguistos galvos. Akys merkiasi slopiame karšty. Dar keliolika blokų ir namie. Dar keliolika valandų, ir sedėsim vėl visi kas įstaigoj prie popieriais užkrauto stalo, kas fabrike prie tarškančios mašinos. Vėl tekės kasdienybė pilka bekrantė upe, ir vėl tartum nieko nebūta... Bet ne! Tos trumpos,nuostabios dienos negali būti pamirštos! Kas išgyveno jas didingos gamtos prieglobsty, kas išdainavo jas prie kibirkščiuojančių laužų, tam jos nebe akmuo nuskendęs užmarštie liūne, priešingai, nusibodusi kasdienybė tartum sutirpsta jose, kaip debesis vėjo glėby, ir taip gera pažvelgt į viską ir visus lyg naujomis akimis. Ištikrųjų, ji matei kaip ankstų rytą saulė, kildama iš upės, krečia rasą nuo smilgų, jei žygiavai laukais su daina ir jei sėdėjai vakare po žvaigždėm nusegiotu dangumi žiūrėdama, kaip žaidžia rausvos laužo ugnies atošvaistos ant draugų veidų, tu pajutai kaip niekada, kad pasaulis neap sakytai gražus, žmonės geri, ir viskas pasiliktų toj harmonijoj, jei tik tu pati įstengtum neįnešt disonansų... Tada su kibirkštim skrido tavo mintys, tada tu dar kartą permąstei skautybę ir vėl iš naujo supratai, kad eidama su ja galėsi drąsiai nusišypsot tiems mėlyniems skliautams ir pasakyt -šitandien esu geresnė! O kai laužui blėstant giedojai "Ateina Naktis", tu pajutai šimtus broliškų rankų, tave mažą grandį tame milžiniškame žiede apjungiančiam kaip švelniai ir kaip tvirtai laiko tave tie visas geresnėmis tapti norinčias žemės tautas; tvirtai,kad nepaklystum tamsoje, kur nebesiekia laužo liepsnos, švelniai, kad niekada iš to žiedo išeit nebenorėtum... Tu buvai rami ir laiminga, kaip seniai, ir sruvo tavimi šilima iš laužo, iš tavo brolio ar sesės rankų iš tų mirgančių žvaigždžių, nežinojai...

Autobusas purtėsi, siūbavo išsišovusiais tramvajų bėgiais. Kelionė baigėsi. Per langus žvelgė į mus skubąs didmiestis akiplėšiškom reklamų akim, bet jis nebeatrodė toks baisus ir slegiantis, nes mes grįžom iš stovyklos, iš kito nuostabaus pasaulio, kur išmokom vėl juoktis ir linksmai sutikt visas gyvenimo pilkumas.

---

nėse dega ta pati ugnis, kuri anuomet prikėlė Lietuvą iš griuvėsių, kuri yra verta dabartinės Tėvynės kančios. Vyresniesiems tad stovykla buvo užtikrinimas, jog jų darbas ir pastangos ne veltui. Kol tokio jaunimo turime, tol Lietuvos ateitis šviesi. Jaunesniesiems tuo tarpu tos kelios neužmirštamos dienos pakėlė nuotaiką ir dvasią, sustiprino ryžtą, uždegė naujomis idėjomis ir mintimis ir ne paskutinėje vietoje davė tai, ką mes gaudavome Tėvynėje per šventvakarius...

Dar ilgai, išsiskirstę po savo vietoves, per svetimų miestų triukšmą, girdėsime aidint stovyklos dainas. Dar ilgai prieš mūsų akis kils į dangų didelė laužo liepsna, ir jos šviesoje žvelgs į mus daugybė besišypsančių pažįstamų veidų. Ir mums bus šviesu ir linksma sieloje. O gal tokiais momentais prisiminsime ir vieno aukšto kanadiečio, skautų pareigūno, žodžius, pasakytus lietuviui skautininkui, didžiajam Tėvynės laužui pasibaigus:

— "Visų Kanados skautų vardu leiskit nuoširdžiai paspausti jums kairę. Mes atidžiai stebėjome jūsų laužą ir žavėjomės juo. Laužo metu jūs dainavote ir kalbėjote daug žodžių. Mes supratome tuos žodžius, nes jūs kalbėjote ne lūpomis, bet širdimi. Mes klausėmės jūsų taip pat širdimi, ir girdėjome viską. Širdyje mes esame lietuviai!"

ASS Adelaidės skyriaus (Australijoje) narių dalis

tą, 2) Skaučių Tuntą, 3) Akademinio Skautų Sąjūdžio Čikagos skyrių, 4) Skautininkų,-ių ramovę, 5) Skautų,-čių tėvų-rėmėjų būrelius ir kitus vienetus, jeigu jie atsirastų. Šių centrinių vienetų atstovai sudarytų lyg savotišką Čikagos skautų,-čių tarybą, kuriai pirmininkauti galėtų iš eilės: tuntininkė, tuntininkas, ASS skyriaus Pirmininkas ir pan. Šios vadovybės uždavinys būtų: 1) organizuoti bendro masto minėjimus, iškylas, ekskursijas ir pan. 2) Ruošti vasaros stovyklas visiems Rajono skautams,-ėms, rūpintis inventoriaus reikalais, 3) Reprezentuoti mūsų skautus, -es amerikiečių tarpe. Siam reikalui ruošti speciales parodas, meninius pasirodymus, skautiškuosius vakarus, 4) Rūpintis skautiškųjų patalpų įsigyjimu, 5) Pagyvinti skautiškosios šalpos darbą — remti studijuojančius skautus,-es arba šiaip jau gabesniuosius, teikiant jiems materialinę pagalbą; paremti varge atsidūrusius skautus bei jų šeimos narius, 6) Rūpintis skautiškosios spaudos bei informacijos reikalais.

Gal kai kas pasakys, kad įvykdžius šį projektą, atsiras daugiau naujų viršininkų ir tokiu būdu bus atitraukta nuo tiesioginio skautiško darbo eilė vadovų. To būtų betgi galima išvengti renkant apylinkės vadovais jau esamus pareigūnus. Kad išvengus dvilypiškumo duodant įsakymus bei patvarkymus, vienetų vadovai (daugininkai, būrelių vadovai) turėtų visada, ypatingai dėl svarbesniųjų reikalų, susitarti su tuntininkais, painformuodami juos apie numatytus darbus ir iš jų gautų leidimą numatytiems apylinkės uždaviniams atlikti. Tokiu tai būdu būtų galima išvengti nesusipratimų tarp tuntininko ir draugininkų. Savo ruožtu ir bendroji Čikagos Rajono vadovybė turėtų tartis su tuntininkais, ASS skyriaus pirmininku, Skautininkų Ramovės Seniūnu ir panašiai.

Tai tik keletas siūlymų, turinčių tikslą pagerinti skautiškąją veiklą didžiausiame lietuvių mieste Čikagoje, kur yra daugiausia ir skautų,-čių. Mano iškeltos mintys reikalingos platesnių ir gilesnių studijų. Būtų gerai, kad dėl jų pasisakytų ir kiti skautų,-čių vadovai, patiekdami gal dar geresnių pasiūlymų. Vėliau iš to jau būtų galima padaryti tikresnes išvadas ir jas įgyvendinti.

———

Karalienės Elžbietos skautiškasis kelias

Sulietuvino A. Karnavičienė

...Šiandien pasauliui yra reikalingos vertybės, kurias skaučių organizacija skelbia ir jų laikosi.

Karalienė Elžbieta II.

Turėję progos stebėti asmeniškai per televiziją Karalienės Elžbietos II karūnaciją, daugelis, tur būt, kartu su jos buvusia pirmąja skiltininke Violet Synge abejojo, ar šią moterį galėtų dominti tokie dalykai, kaip skautavimas. Tačiau visi nustemba išgirdę, kokia drausminga ir pareiginga skautė nuo savo 11 metų amžiaus buvo princesė Elžbieta. Prasidėjus 1939 m. karui, ji su savo skiltimi uoliai talkininkavo Raudonajam Kryžiui,pabėgėliams ir kariams, megzdama drabužius, ir padėdama kitais būdais.

Daugiausia princesė Elžbieta reiškėsi Jūros skaučių veikloje, kurioms ji priklauso nuo 18 m. amžiaus. Kaip ir visos skautės, atlikdavo jai paskirtus uždavinius, nežiūrėdama, kokie jie būtų. Kai Elžbieta plaudavo laivą, ypatingai pasistengdavo nepamiršti prisirišti kibiro virvę prie savęs, kad metant kibirą į ežerą vandeniui pasemti, jis nenuskęstų, kas sukeldavo daug juoko skaučių tarpe. Laužų metu Elžbieta pravesdavo dainas ir pati dažnai dainuodavo solo Labiausiai ji, kaip ir kiekviena skautė, mėgo stovyklavimą. Princesės motina, kuri nepaprastai myli skautes, aplankydavo stovyklas ir džiaugdavosi, matydama princesę verdant valgyt stovyklai, statant palapines ir dalyvaujant skaučių užsiėmimuose be jokio skirtumo.

1945 m. Princesė Elžbieta išrenkama vyriausia Anglijos jūrų, o vėliau ir visų vyr. skaučių vadove. Būdama princesė, ji turėjo labai daug įvairių pareigų, tačiau visada rasdavo progos dalyvauti savo laivo užsiėmimuose ir kelionėse, kurias dar ir šiandien prisimena su didžiausiu malonumu.

Lankant įvairias Imperijos vietoves, princesė visada pasitikdavo skautes, su kuriomis mielai praleisdavo keletą valandų. Malonu buvo matyti uniformuotų skaučių burelį princesės karūnacijos metu. Tikėkime, kad ir dabar, dėvėdama Anglų Imperijos karūną Karalienė Elžbieta bus dažnas svečias skaučių tarpe.

SENJ. A. ŽARSKUS APGYNĖ DIZERTACIJĄ.

Nesenai Vakarų Vokietijoje, Bonos Universitete, senj. Antanas Žarskus apgynė dizertaciją tema „Der Aufbau des Straf-vollzuges im Litauischen Staat", gaudamas teisės mokslų daktaro laipsnį.

A. Žarskus yra gimęs 1914 m. sausio 22 d. Anykščiuose, Utenos apskrityje. Studijavo Vilniaus, Pabaltijo, Hamburgo ir Bonos Universitetuose. Kurį laiką studijas turėjo nutraukti dėl sveikatos, tačiau pasigydęs jas dar su didesniu atkaklumu tęsė. Drauge praktikavosi be atskiro atlyginimo Vokietijos teismuose. Jo gyvenimas nebuvo lengvas — vis stokojo lėšų, sveikatos. Tačiau skautiškas pasiryžimas viską nugalėjo ir Antanas savo studijas gražiai apvainikavo.

Skautiškame darbe jau iš seno reiškėsi. Studijuodamas Vokietijoje įstojo į S! VYTIS, buvo pakeltas senjoru. Pereitais metais, steigiant S! VYTIS skyrių Bonoje, aktyviai įsijungė į jo darbą. Drauge įsteigė ir PLB Bonos apylinkę, sujungdamas apie 80 Bonos apylinkėse išblaškytų mūsų tautiečių, ir jai pirmininkaudamas.

Akademinis skautiškas jaunimas, lygiai kaip ir kiti mūsų tautiečiai, džiaugiasi mūsų mielo vytiečio laimėjimais ir linki jam sekmės. Ad meliorem!

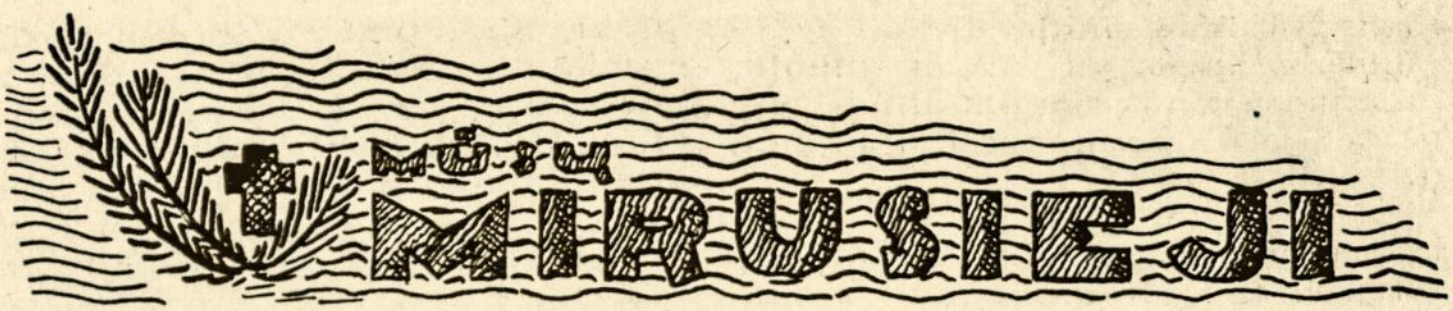

10 METŲ BE A.A.B.NAMIKO

Bronius Kviklys

Akademinė skautija paskutiniais metais ant Tėvynės laisvės aukuro yra sudėjusi daug aukų. Nemaža mūsų or-jos narių per ilgesnį laiką ir šiaip jau iš mūsų tarpo išsiskyrė. Tačiau juos visus mes, gyvieji, atsimename kiekviena proga, nes jų nesame išbraukę iš savo organizacijos gyvenimo, darbų, iš mūsų minčių ir ilgesio.

Taigi ir fil. Benono Zaštauto - Namiko šviesus atminimas tebėra vytiečių širdyje. Ypač jis išryškėja dabar, kai minime 10 metų jo tragiškos mirties sukaktį.

A. A. Benonas buvo gimęs Vilniuje 1915. I. 5. Ilgesnį laiką gyveno Utenoje, kur lankė vietos gimnaziją ir ją 1933 metais baigė. Į skautų or-ją įstojo 1930 Vytauto D. metais. Buvo priimtas į vieną seniausių Lietuvoje — Dr. Jono Basanavičiaus Dr-vę (jos eilinis Nr. buvo 11). Benonas buvo aktyvus jos narys. Greitai įgijo daugiau skautiškojo patyrimo, buvo paskirtas skiltininku, dalyvavo Palangos sąskrydyje ir kitose tunto stovyklose bei skautiškuose parengimuose.

Atvykęs tęsti studijų į Vytauto D. U-tą Kaune, uteniškių vytiečių paragintas, įstojo į Korporaciją VYTIS. Čia taipgi buvo darbingas vytietis, stropus korporantas ir geras studentas. Pakeltas į senjorus. Teisės mokslų studijas jam teko užbaigti jau Vilniuje, kur jis buvo ir gimęs. Čia aktyviai dalyvavo Korp! VYTIS vieneto Vilniuje įsteigime ir jo darbuose. Skautų organizacija ir vėliau Korp! VYTIS padėjo susiformuoti tvirtam jo būdui, tikram lietuviškam charakteriui. Benonas išaugo rimtas, paslaugus, gilus patriotas. Nemėgo nei politinių rietenų, nei partijų. Jo vienintelė partija — Lietuva, kurią jis taip labai iki karsto mylėjo. Abiejų okupacijų metais nuoširdžiai sielojosi jos skaudžiu likimu, aktyviai dirbo pogrindžio organizacijose. Tik ankstyva mirtis neleido jam

A. A. BENONAS NAMIKAS

parodyti daugiau meilės savo mylimai Tėvynei. Studijas baigė 1940 metais, gaudamas teisės mokslų diplomą ir tapdamas Korp! VYTIS filisteriu. Studijuodamas drauge atliko ir karinę prievolę Lietuvos kariuomenėje. Baigęs studijas, dirbo teisinį darbą Vilniaus prokuratūroje.

Skaudi ir netikėta tragiška mirtis A. A. Benoną atskyrė nuo savo namiškių: brolių vytiečių ir okupacijoje kenčiančių tautiečių. Jo netekome 1943. VIII.24 d., kai jis, atostogaudamas žmonos tėviškėje — Veseliškiuose, Rokiškio apskrityje, buvo bolševikų partizanų užpultas, sužeistas į koją ir plaučius. Vežant jį pas gydytoją, pasimirė nuo kraujavimo. Palaidotas šeimos kapuose, Užpaliuose, Utenos apskr. Jo laidotuvės buvo nepaprastai įspūdingos, nes visi velionį labai mylėjo. A. A. Benonas nebuvo užmirštas ir mūsų korporantų, kurie prisiuntė jam gražų, metalinį vainiką.

Šiuo metu tremtyje gyvena jo tėveliai, brolis ir sesutė.

Čikagos vyr. skautės prie savo dryžuotos palapinės Niagaros stovykloje.
Nuotr. K. Kuraitytės.

VYRESNĖS SKAUTĖS ČIKAGOJE

N. J.

Čia kalba I-ji vyresnių skaučių dr-vė Čikagoje, kuriai dabar priklauso 22 vyr. skautės. Tas gražus, rugiagėlių kaklaryšiais žydintis būrys yra susigyvenusi draugiška sesių šeima, kurios savo kelią pažymėjusios skautybes idealais, su jaunatvišku užsidegimu stengiasi gyventi Dievui, Tėvynei ir Artimui.

Dirbti nėra lengva, nes studijuojančios, kurių yra dauguma, užimtos universiteto ar kolegijų paskaitoms, dirbančiosios turi skirtingas valandas darbovietėse, kas trukdo sueigų reguliarumą ir sunkina joms tinkamą pasiruošimą. Tačiau I-mos draugovės sesės šias kliūtis nugali skautiška nuotaika ir pasiryžimu.

Sutartinai ir noriai dirbant, pasiekiama gražių rezultatų: nuo 1952m. gruodžio mėn. I-ji draugovė išlaiko vieną Vasario 16-sios gimnazijos mokinę ir siunčia į Vokietiją drabužių siuntinius. Be šalpos darbų, draugovės skautės aktyviai dalyvauja "Aušros Vartų" tunto veikloje, eidamos ūkio vedėjos ir draugininkių pareigas. Reikalui esant, I-ji draugovė neatsisako patalkininkauti Čikagos Lietuvių Bendruomenei. Rengiamos nepeprastos sueigos, kuriose dalyvauja skautininkės. Tokios sueigos praplečia jaunųjų vadovių žinias, duoda daug praktiškų patarimų ir jų metu nagrinėjami aktualūs skautiškojo bei lietuviškojo gyvenimo klausimai ir problemos, gyvai sudomina seses ir sukelia įdomias diskusijas.

Neseniai I-ji draugovė suruošė iškylą į sk. v. E. Jonyno sodą, Beverly Shores, kurios metu buvo pravesti pionerijos pratimai. Taip pat didelė dalis šios draugovės dalyvavo jubiliejinei Niagaros stovykloj, uoliai atliktomis pareigomis ir susiklausimu, gražiai reprezentavo Čikagos vienetą.

Šv. Kazimiero šventės proga įspūdingas vyr. skaučių įžodis atlikto užsnigto parko gilumoje, davė I-jai draugovei gražų būrelį naujų jėgų—skautybei dirbti pasiryžusių jaunų vadovių. Draugovei vadovauja energinga draugininkė R. Sriubienė.

Ir taip jau 10 metų esame be fil. Benono. Mes, kurie jį pažinome, drauge su juo dirbome skautiškąjį ar Lietuvos laisvinimo darbą, lygiai kaip ir visi vytiečiai, vėliau įsijungę į Korporacijos eiles, nebegalėdami uždėti gėlių vainiko ant A. A. Benono kapo, turime širdyje pasiryžti gerbti jo šviesų atminimą ir sąžiningai kovoti dėl tų reikalų, dėl kurių A. A. Velionis visą laiką sielojosi ir dėl kurių net savo gyvybę atidavė. Juk ne kieno kito, o mūsų visų pareiga išvaduoti iš okupanto rankų mūsų Tėvų Žemę, kurioje yra ir amžinojo atilsio Filisterio Benono kapas.

Pirmoji pagalba Čikagos skautų stovykloje.
Nuotr. Br. Kviklio.

ČIKAGOS SKAUTŲ STOVYKLA

Šių metų "Lithanicos" tunto Čikagoje vasaros stovykla buvo ypač gausi. Suvažiavo 85 skautai, o savaitgaliais dar būrys svečių, jų tarpe daug skautų vyčių, skautininkų. Mūsų stovyklavietė buvo gražaus Pewaukee ežero pakrantėje. Jos savininkas – malonus Lietuvos kariuomenės savanoris Ponas Bastis – gelbėjo mums ne tik geru žodžiu bei patarimais, bet padėjo inventoriumi, įrengimais ir netgi pinigais. Už tat jį pamylome ir mūsų Tunto Vadovybė pakvietė būti Tunto mecenatu, įteikdama dail. Vijeikio paruoštą diplomą.

Stovyklos vadovybė, kad ir daug vargo turėdama, savo pareigas atliko pavyzdingai. Viršininko pareigos buvo atitekusios psktn. senj. Ed. Zabarskui, adjutanto – s. v. vyr. skiltn. Albertui Kereliui. Gražiai ir sumaniai ūkio dalį tvarkė sktn. Kaunas, jaunuosius prižiūrėjo sktn. Serafinas, jūros skautus globojo sktn. dr. K. Aglinskas.

Ne tik pastovyklauta, bet ir skautiškai daug laimėta. Štai, gražiai pravestos 10 dienų užsitęsusios skilčių skautiškumo ir tvarkingumo varžybos, atliktos pionierių pratybos, kurioms vadovavo vyr. sktn. M. Jurkšas. Į III-jį jaun. skautų laipsnį išlaikė 7, drauge duodami ir jaun. skauto įžodį. Į III-jį sk. patyrimo laipsnį – net 17 – davė skauto įžodį. Į II-jį – 8, I-jį – 6. Į jūros skautų "A" laipsnį – 2, "B" – 4. Į II-jį jūr. sk. patyrimo laipsnį išlaikė vyr. valt. A. Levanas ir valt. L. Šlenys. Eilė skautų pakelta į vyresniškumo laipsnius. Gražiai pravestos šaudymo sporto rungtynės. Rezultatai parodė, kad skautai turi gerų ir šios srities specialistų.

Liepos 4 d., stovyklą aplankė apie 500 svečių. Šia proga įvyko jūros skautų laivo krikštas. Laivo kūmais pakviesti A. A. Kap. Kukučio (Čikagos jūros skautai pasivadinę A. A. Kukučio vardu) duktė R. Kukutytė-Vyšniauskienė ir "Sandaros" Redaktorius ALT Narys Mikas Vaidyla, kuris, kaip žinome, yra vienas iš pirmųjų Vilniaus skautų.

Stovyklos kapelionas Kun. Kazys Pečkys, S. J. labai gražiai susigyveno tiek su pačiais stovyklautojais, tiek su vadovybe, stiprino mus morališkai ir buvo visų mėgiamas.

Vietinė amer. spauda šiltais žodžiais atsiliepė apie mūsų stovyklą, ta proga pažymėdama apie lietuvių kalbos kilmę ir tautos siekimus bei nelaimę. Laikraščių reporteriai specialiai aplankė stovyklą. Matėme ir eilę nuotraukų iš mūsų gyvenimo ir darbų.

Algis Grigaravičius

LAIVAS

Verner von Heidenstam

Iš švedų kalbos išvertė Juozas Lingis

Vaiski vasaros naktis tiesė savo šešėlį, bet tolimose ščerose į Korso susirinko ginkluoti ūkininkai ir ščerų vyrai iš Sandhamno ir Haro.

Tik viena žiema tepraėjo nuo to sekmadienio, kada Tistedalene žvangindami muškietininkai paskutinį kartą ginklu pagerbė karalių. Daugelis iš seniausių ir labiausiai kaulų gėlos palaužtų karaliečių jau buvo gavę pensiją ir, pasitraukę į savo mažas sodybėles, nėrė žuvims tinklus prie lango sėdėdami arba skaitė savo senus dienoraščius. Rimti, dievobaimingi, visų gerbiami susirinkdavo jie sekmadieniais prie bažnyčios ir, nežiūrėdami savo rango, ašarų pilnomis akimis apkabindavo generolai ir pulkininkai savo karo brolius iš anų ilgų karo žygių. Tai dar nebuvo pasirašyta. Kai rusų laivyno armotos vėl pradėjo ščerose dundėti, vėl kaip ir pirma išsitempę veteranai užsisegė savo nutrintas mėlynas milines ir ištraukė kardus iš lovos stulpų. Paskui išėjo jie visi kaip vienas iki paskutiniųjų ginti savo namų ir židinio.

Kapitonas Resslof pats pasisiūlė būti to Korso susirinkusio būrelio vadovu. Nusibodus sėdėti namie, jis visai saugiai jautėsi tarp žmonių. Žirklės ir skustuvas visą žiemą ilsėjosi dėžutėje. Jo plaukai buvo tokie ilgi, barzda tokia balta, taip miela buvo į ją žiūrėti, net ir niūrūs ir nerangūs ščerų vyrai prasijuokdavo kiekvieną kartą, kai tik jis į juos atsisukdavo.

Bangelės po dienos audros dar tebeteleškeno į salos uolotą jūros pakraštį, o ten slėnio dauboje prie įlankos vos vos pūkšnojo vėjelis eglių viršūnėse, po kuriomis laukdami ir neramūs vyrai skaičiavo tolimus šūvius.

Drebančiu balsu prisiartino kunigo sūnus iš Djuro. Rankose jis lamdė savo kepurę, o jo išbalimas darėsi dar pilkesnis nakties šviesoje.

— Kapitone! Daugiau žmonių paimti jūs išsiuntėte į ščeras tuos būrlaivius, kurie mus čia atvežė. Du irkliniai laivai, tai ir viskas, ką mes tėturime sau išsigelbėti, jei priešas įsikeltų į krantą, o mūsų yra daugiau kaip keturios dešimtys. Neslėpk daugiau tiesos! Negausus mūsų būrys negali daugiau nieko čia nuveikti. Mes gerai jautėme, kad Rika Fuchsen su sodermanlandiečiais jau turėjo praplaukti pro Sodra Staket priešo sumušti arba pati žūti ir kad Duker su dalaniečiais ir vastmanlandiečiais tuoj seka pridurmais, bet mes taip pat gerai žinome, kad prie Boo ir visose Varmdo ir Sodertorn ščerose ant uolų greit nebematysime daugiau nieko, kaip juodus pelenus. Tikėkite, ką sakau, bet mes visi juk girdėjome, kad Trosa nuteriota, kad Nykoping dega, taip, kad liepsnos pašvaistė toli ligi Stockholmo matosi. Noorkopinge švedų ūkininkai ir kareiviai viešai gatvėje plėšia pabėgėlių vežimus. Vikbolande ūkininkai paklodėmis ir baltinta drobe duoda rusų laivams ženklus, norėdami pasiduoti ir prisiekti carui ištikimybę, Marstrande, Tordenskjordas iškėlė savo danišką vėliavą. Kur tik mes nepažiūrėsime, oras pilnas padegimų liepsnų ir dūmų... Baigta su Švedija, mūsų namais, mūsų namais!

— Aš nieko neslepiu, — atsakė Ressloi, — bet jūs ten turite pasitikėti kad vienuoliktą valandą švedai visada susilau-

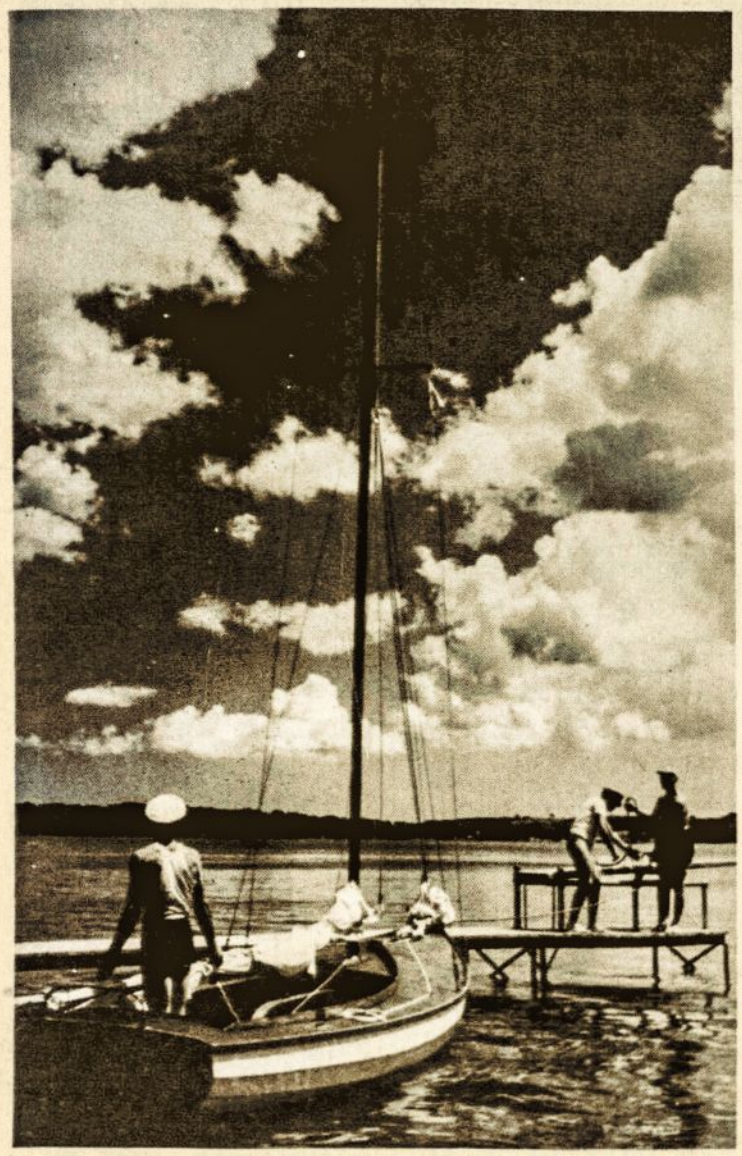

Po kelionės. Čikagos jūros skautai pririša savo laivą. *Nuotr. L. Knopfmilerio.*

kia pagalbos. Retai kada ji anksčiau ateina.

Kunigo sūnus nusijuokė pasityčiodamas ir nueidamas tarė:

— Dabar naktis, dešimtoji valanda kaip tik pasibaigė. Tikėkimės!

Žmonės didžiai nerimaudami būrėsi arčiau Resslofo. Šūviai dar tebesigirdėjo, bet silpniau ir daug toliau jūroje.

Ant uolų vėl pasirodė išblyškęs kunigo sūnus. Jam pynėsi kojos ir jis slydo. Jis bėgo. Nesulaikomas įsiveržė į minios vidurį.

— Neviskas tvarkoj, gerieji žmonės! Ten jūroje atplaukia laivas su degančiu žiburiu galeone, bet be stiebo, be burių ir be irklų. Ir jokio žmogaus aš negaliu ant denio užtikti. Ir prie vairo nieko nesimato. Bet laivas plaukia pirmyn... nors ir labai iš palengvo.

Prietaringumo siaubas perėjo per ūkininkus, bet tie nekalbūs ščerų vyrai nuėjo kartu su Resslofu ant pačios aukščiausios uolos prie įplaukos. Jie manė, kad kunigo sūnui akyse pasirodė, nes nakties danguje paskendusioje plačioje jūroje jie negalėjo nieko pastebėti.

Tik staiga jie visi iš karto sušuko nustebę, o kiti žmonės, sekę juos atokiau, suužo. Už kalnuotojo iškyšulio bangų teleškėjime sunkiai ir iš lengvo ėmė rodytis brigantina be burių ir takelažo, bet su baltai dažytomis skylėmis armotoms, o priekyje po uždegtu žiburiu matėsi auksinis liūtas, tartum šuoliui pakėlęs leteną.

— Vaiduoklių laivas! — sumurmėjo ūkininkai.

Abejodamas įsakė Resslofas kitiems iš drąsesnių ščerų vyrų pasiimti šautuvus ir palydėti jį viename iš irklinių laivelių.

Atsargiai jie artėjo prie laivo, irdamiesi visai tykiai ir iškėlę šautuvus. Jiems susukus, niekas nieko neatsakė. Laivo užpakalio kajutėje švietė keletas mažų langelių stikliniai kvadratėliai, bet tai buvo tik nakties atspindžiai ir greit jie vėl aptemo. Vienas tik galeono žiburys žybčiodamas degė.

— Pasigailėk, Viešpatie! — šnibždėjo Resslofas ir pirštu rodė į ilgą medžiagos gabalą, kurs laivo užpakaly vilkosi vandeny. — Tai mūsų spalvos. Dabar jau ir vardą galiu išskaityti... Tai brigantina Svenska Lejonet (Švedų Liūtas).

— Taip, taip, tai brigantina Svenska Lijonet! — ūžė ūkininkai saloje.

Jie ištraukė irklus, sustojo prie vairo ir užlipo ant nukirsto takelažo virvių. Per išmuštą langą įlipę į tuščią kajutę, turėjo rankomis grabaliodami eiti pirmyn tamsoje.

— Ar čia nėra nė vieno įgulos vyro? — paklausė Reslofas ir pakėlė balsą, bet niekas nieko neatsakė, tylu, kaip ir buvę.

Tada jis atidarė denio duris. Laivo žiurkės laisvai lakstė lentomis tai pirmyn, tai atgal, abejose relingos pusėse gulėjo nejudėdami jūrininkai, kritę savo postuose. Jis ėjo nuo vieno vyro prie kito, prie kiekvieno stabtelėdavo ir pasilenkdavo, lyg norėdamas įsitikinti, ar visi mirę. Paskui jis tarė savo palydovams:

— Vienuolikta valanda atėjo. Suveskite žmones į laivą ir pririškite tuos du irklinius laivus prie laivo pirmagalio, kol bangelės ir srovė neužvarė brigantinos ant seklumos. Dabar galime ir patys save išganyti ir išgelbėti karališkąjį laivą, taip

drąsiai išsilaikiusį mūšyje.

Seniūnas nuėjo per denį ir atsisėdo aukščiausioje laivo pirmagalio vietoje prie vėliavos stiebo, vienas, nuo kitų atsiskyręs.

Kai tik žmonės sulipo į laivą, irkliniai laiveliai pradėjo vilkti brigantiną tarp saliukių. Ir taip laivo pirmagaliui varantis į priekį, vasaros naktį žėrinčiuose sąsiaurukuose ir įlankoje atsispindėjo auksinis liūtas.

Šūviai jau nebesirito jūra. Daug palengviau, negu kad palaužtas veteranas savo ramščiais keliauja savos pirkelės link, slinko laivas tarp ščerų. Vaikai ir moterys, kurie buvo pasislėpę krūmuose ir po medžių šaknimis, linksmi susibūrė žmonės ant krantų ir krantinių ir vis be perstojo klausinėjo.

— Tai Svenska Lejonet grįžta namo iš karo lauko! — atsakydavo žmonės ant denio.

Tada pabudo prie vėliavos stebo senasis karolietis iš savo sunkių dūmojimų ir atsistojo.

— Daugiau, negu tai! Ištieskite man savo rankas! — tarė jis jauniesiems vyrams ir prisitraukė juos arčiau savęs. — Nusiimkite kepures, gerieji žmonės, nusiimkite kepurs. Šis nusiaubtas laivas paplaukus į Švediją, kuri su savo paskutiniu buriu ir savo kritusiais išsigelbsti savo ščerose. O kaip ilgėjosi belaisviai, bėgę šimtus mylių Sibiro upėmis. Vieniši, persirengę stovėjo jie ant banginiams gaudyti laivo denio, prieš akis teturėdami tik neišmatuojamus Lediniuotojo Vandenyno plotus ir baimės apimti kiekvieną valandą šaukėsi Dievą, kad Jis neužgesintų jų gyvenimo liepsnos, kol sugrįš po tėviškės stogu. Tėviškės stogu? Suanglėjęs jis guli žemėje! Perblokšta, perblokšta mūsų tauta, išdraskyta mūsų valstybė, pakrantėse rūksta degėsių krūvos. Neištyriamasis, amžinasis Dieve, ar ne pradės brėkšti?.. Nutilkit, nutilkit, gerieji žmonės, jau brėkšta. Belaisviai Sibiro miestuose vieną gražų rytą be žado sėdėdami prie savo rankdarbių pašoks ir aikštėje pamatys raitelį balta vėliava mosuojant. Tai ženklas, kad taika jau padaryta. Ištroškę burnos vėl gers iš Fredriko ir Ulrikos paauksuotais kraštais stiklų, Kūčių stalas vėl bus tiesiamas jau ne gedulo rūbais devinčių moterų.! Dar kartą pakvips šienas Švedijoje! Sugaus varpai. Ištisus metus jie gaus kas vidudienį už taiką... už kritusius. Kurgi dabar tie sienieji batalijonai su Grothuseno bugnu ir turkiško šilko vėliavomis? O kur tas, kurs mus vienijo tame didžiajame mūšy ir kurs netikėdavo ženklais, kad Dievas mus paliks, Jis, kurio karžygiškume slėpėsi visas mūsų ilgesys... kur dabar Jis? Paklauskite dainuojančių vaikų! Ak, jie miršta vienas po kito, tie senieji ginklo draugai. Kur tik apylinkėje mes bevyktumėm, pėsti ar važiuoti, nakties ūkanose mes vistiek atpa(intumėm mažas baltas bažnyčias, kur aštuoni ar dešims stiprių sūnų padėjo akmenis ant jų kapų. O kur svetimuose kraštuose taip toli žydėtų laukai, kad mes negalėtumėm atsisėsti ant velėnos ir šnibždėti: ar ne čia toji vieta, kur miega kuris nors iš mūsiškių, kuris nors iš tų kraujuose pasruvusių? Savo paprastais drabužiais apsirengę, buvo jie trumpą valandėlę prieš mus prie bivako laužo, o paskui išėjo ir krito. Tokie jie buvo. Tokius aš juos prisimenu. Tokie jie gyvena ir dėkingos tėvynės prisiminimuose bei legendose...Tebūna numylėta ta tauta, kuri, žlungant jos didybei, savo neturtingumą išlaikė pagarbų pasaulio akyse!

NAUJOS VALDYBOS

Naujai išrinktąją ASDS valdybą sudaro: G. Čaplikaitė – pirmininkė, A. Kalvaitytė – vice-pirmininkė, I. Kairytė – sekretorė, I. Vilkienė – kandidačių vadė, R. Vyšniauskienė – pavienių skaučių vadė, D. Variakojytė – iždininkė ir B. Juodikienė – narė.

Baigiant ruošti spaudai šį "Mūsų Vyčio" numerį, paaiškėjo ir Korp! Vytis rinkimų rezultatai. Naujojon Valdybon išrinkti: A. Stepaitis, Br. Juodelis, V. Mikalavičius, L. Grinius ir M. Jazbutis; kontrolės komisijon: A. Juodikis, K. Pažemėnas ir B. Čekauskas; garbės teisman: V. Augulis, H. Lukoševičius ir R. Nenortas; garbės gynėju – A. Plateris.

Naujai išrinktosioms valdyboms "Mūsų Vytis" linki sėkmingo darbo.

SUTVARKYKIME STOVYKLINĮ INVENTORIŲ

Šios vasaros stovyklų sezonas jau baigėsi. Beliko pasirūpinti nepamiršti tai, kas jose patirta, išmokta ir laukti kitų metų...

Atidus vadovas jau dabar turi turėti galvoje, kad ir ateinančiais metais mums teks stovyklauti. Vadinasi, reiks naudotis tuo inventorium, kuriuo naudojomės dabar.

Man teko matyti vienos vietovės skautiškąjį inventorių tuo metu kai jis buvo išimtas iš rūsio ir gabenamas į stovyklavietę. Jis buvo visiškai apleistas, supelėjęs, suplyšęs, papuvęs ir žymia dalimi nebetinkamas. Indai buvo surūdyję, puodai iš pernai metų nešveisti. Tai buvo skaudi pamoka tam vienetui, be ko kita, kaštavusi ir nemažai taip sunkiai uždirbtų pinigų.

Kad to neatsitiktų, vienetų vadovai tepasirūpina paraginti skautus,-ės jau dabar inventorių nuodugniai peržiūrėti. Palapinių medžiagą reikia išvėdinti ir išdžiovinti saulėje.Tas pats padaryti su čiužiniais, lauko lovytėmis, įvairiomis brezentinėmis bei medžiaginėmis dalimis. Metalinius puodus, indus, darbo įrankius reikia tinkamai nušveisti, rūdyjančius sutepti riebalais. Palapinių medines dalis surišti, kad neišsimėtytų. Kas prakiūrę ar suplyšę - užtaisyti, sulopyti .Visa tai padėti galimai sausesnėje vietoje. Visą tvarkymo darbą turi atlikti skautai, -ės savo užsiėmimų arba šiaip jau paskirtu laiku,patyrusių vadovių,-ų prižiūrimi. Taip sutvarkytas inventorius tarnaus dar ilgą laiką.

Beveik visų vietovių stovyklinė praktika parodė, kad, nežiūrint visų mūsų didžių pastangų bei laimėjimų, mums vis dar trūksta stovyklinių reikmenų, ypač palapinių, matracų, čiužinių. Šios žiemos šūkis tad tebūnie kaip galima sukaupti daugiau lėšų, kuriomis būtų galima ateinantį pavasarį nusipirkti naujų skautiškų reikmenų ir jais gražiai papildyti mūsų stovyklinio inventoriaus atsargas. Kai ateinančią 1954 metų vasarą mes stovyklausime, mūsų stovyklavietės bus erdvesnės ir mūsų palapinių bus daugiau, gi jose pačiose daug daugiau vietos mūsų broliams ir sesėms.

Ūkio Tvarkytojas P., JAV.

PERKRATYKIME SĄŽINES.

Aną dieną vienam kolegai kanadiečiui parodžiau "Mūsų Vytį". Nustebo, sužinojęs, kad tai lietuvių studentų skautų leidžiamas laikraštis. Tas jo nustebimas ypatingai išaugo, kai patyrė, kad jame rašo lietuviai skautai iš visų pasaulio kraštų sužinojęs, kad MV metinė pr-tos kaina tik $2,50, o tiražas nėra labai didelis, paklausė: — Tai, tur būt, kokį nors didelį fondą šiam reikalui turite? Nelengva man buvo paskui jį įtikinti, kad mūsų tarpe atsiranda idealistų, kurie, grįžę iš fabrikų, randa jėgų laikraštį redaguoti, administruoti, rašyti rašinius tam, kad lietuviškoji skautybė tremtinių tarpe klestėtų.

Mano kolega liūdnai konstatavo, kad šiame krašte idealistų nesą perdaug. Taigi jis ypač vertinąs tremtinių skautų pastangas šia kryptimi ir prašė perduoti "Mūsų Vyčio" žmonėms nuoširdžiausius sveikinimus.

Šias kelias eilutes parašiau tam, kad šia proga ir mes save perkratytum ir pažiūrėtum, ar viską padarome, kad mūsų laikrakraštis gautų iš mūsų moralinę ir materialinę paramą? Ar vienodai lygiai pasidalijame leidimo, prenumeratos rinkimo, tvarkingo atsiskaitymo, pagaliau, straipsnių rašymo, bendradarbiavimo rūpesčiais? Ar kartais laikraščio leidimo našta nėra nepraporcingai ant vienų pečių uždėta, tuo tarpu kai kiti gauna "Mūsų Vytį" it UNRRos dovaną?...

Rodosi, kad mūsų tarpe būna ir skaudesnių reiškinių. Ir pačių akademikų skautų tarpe atsiranda tokių, kurie mūsų pačių leidžiamam laikraščiui ne tik negelb-

Čikagos skautų "Lithuanicos" tunto stovykloje. Pusryčiai.

Nuotr. L. Knopfmilerio.

NEUŽMESKIME PATYRIMO LAIPSNIŲ PROGRAMŲ

Skautiškosios patyrimo laipsnių programos yra gana įvairios, apima plačias praktiškojo gyvenimo sritis, vykusiai pritaikytos būdingiausiems jaunuolių atitinkamo amžiaus pasireiškimams ir, kaipo tokios, yra mūsų tikrojo skautavimo pagrindas. Geras vadovas visada rūpinasi, kad jo vadovaujami skautai,-ės jas išeitų nustatytu laiku, į jas įsigilintų ir išlaikytų egzaminus.

Praktika betgi liūdnesnė. Statistikos daviniai įvairiose dr-vėse ir skiltyse rodo, kad visais laikais daugiausia skautų,-čių pereina III-jo laipsnio programą, mažiau jau II-jo ir vienas kitas skiltyje (keletas skautų,-čių dr-vėje) I-jo. Gi jų neperėjusieji skautai,-ės kaip taisyklė, atitolsta nuo skautavimo ir iškrinta iš mūsų tarpo. Kaltesni čia vadovai, kaip patys skautai: jie nesudomina savo skautukų programiniais dalykais, neužima jų paruošimu, pagaliau, neparuošia ir vyčiavimui.

Taigi visais atžvilgiais primintina vadovams, -ėms, kad šie daugiau dėmesio į tai kreiptų. Tai nėra taip sunku, tik reikia iš-

---

sti,, o kaip čia pas mus, netgi į jo vežimėlį ir baslelį kitą bando kaišioti. Gi tokių, kurie $2,50 metinei prenumeratai pagaili, randasi gana nemažai.

Perkratykime tad sąžines ir pasidalykime rūpesčiais. Taip bus skautiška, broliška. Bus gražu.

Vytietis iš Kanados.

anksto pasiruošti ir tinkamu būdu reikiamus dalykus patiekti: skautai patys juos pamėgs. Išlaikiusį į III-jį patyrimo laipsnį skautą reikia nuosekliai ruošti į II-jį ir t.t.

Praktiškai dirbant reikia nusiskųsti, kad skiltininkams trūksta šiuo reikalu medžiagos, sukauptos vienoje vietoje. Ji yra išmėtyta įvairioje skautiškoje literatūroje, kurios dabar negalima gauti pirkti. Pritiktų tad labiau patyrusiems mūsų skautininkams (šį uždavinį galėtų gražiai atlikti kuri nors skautininkų ramovė. MV.) parašyti visų trijų laipsnių programų paaiškinimus ir juos išleisti mūsų skautams.

Prieš rašant ir spausdinant dar reiktų peržiūrėti pačias programas, papildyti jas kai kuriais lietuviškais dalykais, kai ką iš jų išleisti, ir tokias jau patvirtinus patiekti skautams,-ėms jų naudojimuisi.

Draugininkas J. Čikaga.

ATEITIES LIETUVA - JŪROS VALSTYBĖ

Mes šventai tikime, kad ateis laikas ir kelsis Lietuva, kaip Nepriklausoma ir garbinga jūros valstybė. Todėl ją mylintieji jos vaikai jau dabar turi išmokti jūrininkystės dalykų. Apie juos daug ir vaizdžiai rašoma gausiai iliustruotoje knygoje - BURIAVIMAS IR JŪRININKYSTĖ, kurią paruošė žinomas jūr. sktn. B. Stundžia. 126 pusl. Kaina $2 Knygą galima gauti vienetuose, pas jūros skautus, arba tiesiog rašant autoriui adresu: 89 Glenlake Ave. Toronto, Ont. Canada. Leidinį parūpins ir MV administracija.

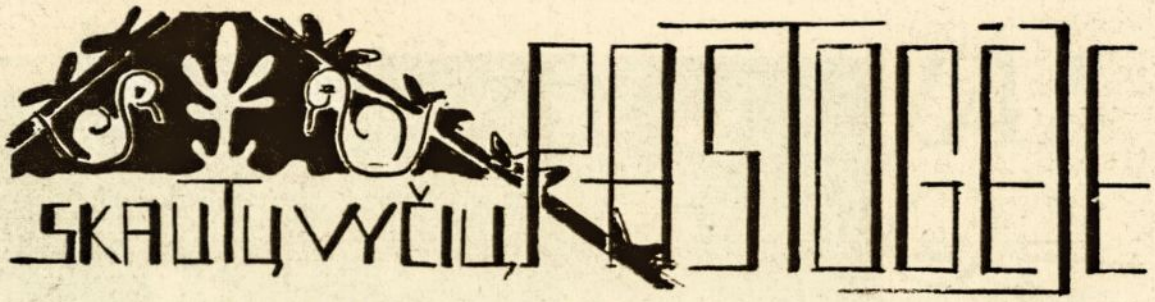

Veda L.S. Brolijos JAV Rajono Skautų Vyčių Skyrius,
West Baden College, West Baden Springs, Ind.

SKAUTŲ VYČIŲ DIENOS JUBILIEJINĖJE STOVYKLOJE

V. A. Mantautas

Brangūs Broliai Vyčiai!

Vietoje įprasto skyrelio, noriu šį kartą painformuoti apie Jubiliejinėje Niagaros Stovykloje įvykusį JAV ir Kanados rajonų sk. vyčių sąskrydį—sueigą, ten padarytus nutarimus ir kai kurias iš to sekančias išvadas.

VYČIŲ STOVYKLOS IR SĄSKRYDŽIO EIGA.

Sk. vyčiai kandidatai stovyklos metu turėjo savo atskirą programą. Kiek leido laikas, joje apsilankydavo ir broliai su violetiniais šlipsais. Tačiau jau nuo pat pradžios turėjome ir atskirus pašnekesius vien tik sk. vyčiams, kurių metu buvo diskutuojami vyčių klausimai ir taip pat brolijos bei Sąjungos aktualijos. Penktadienį iš ryto sktn. Labanauskas, atvykęs iš "Amerikos Balso", kalbėjo apie Lietuvos tarptautinę būklę ir sk. vyčių uždavinius Tėvynės vadavimo darbe. Tos pačios dienos popietėje sktn. prof. St. Kolupaila uždarame vyčių ratelyje, dalyvaujant Vyriausiajam Skautininkui, Brolijos Vyr. Dvasios Vadovui ir visai eilei kitų vadų, kalbėjo degamais PLSS ir LSB klausimais, kas sukėlė nepaprastai gyvas, bet labai atviras ir nuoširdžias diskusijas. Naktį buvo vyčio įžodis, kurį pravedė Brolijos Vyčių Skyriaus Vadas psktn. Herbertas Stepaitis. Prieš ir po to buvo tariamasi dėl mūsų tradicijų, papročių, programų ir taip pat tęsiamos penktadienio popiečio diskusijos. Baigėmė penktą valandą ryto. Sekančią dieną, šeštadienį iš ryto, pirmininkaujant Broliui H. Stepaičiui, svarstėme prit. sk. vyčio programą ir po to dar eilę organizacinių klausimų. Po pietų visi įžodį davę vyčiai dalyvavo Brolijos vadovų sueigoje.

PRITYRUSIO SKAUTO VYČIO PROGRAMA.

Pagaliau ją turime! Brolijos Vyčių Vadui patiekus, ji buvo papunkčiui išdiskutuota ir vienbalsiai priimta. Su dideliu džiaugsmu ir triukšmingais plojimais išklausėme vieno iš jos autorių, psktn. Prano Pakalniškio linkėjimų, iš tolimos Kalifornijos. Artimiausiu laiku programa bus nusiųsta tvirtinti PLSS Tarybos Pirmijai. Iki to laiko Brolijos Vyčių Skyrius yra leidęs ją naudoti ir pagal ją ruoštis, tačiau egzaminų laikyti dar negalima. Kas norėtų minėtą programą gauti susipažinimui arba neoficialiam naudojimui, kreipiasi į mane West Badeno adresu. PLSS Tarybos Pirmijai patvirtinus, programa bus paskelbta spaudoje.

KITI SVARBŪS NUTARIMAI.

Sąskrydis nutarė sekančius dalykus, kurie buvo Brolijos Vyčių Skyriaus patvirtinti:

a) Amžiaus klausimu:

I. į sk. vyčius kandidatais gali būti priimami jaunuoliai nuo 16 metų amž., II. sk. vyčio įžodį galima duoti išbuvus kandidatu ne mažiau, kaip vienerius metus.

b) Programos klausimu:

I. jei į sk. vyčių kandidatų tarpą priimamas brolis iki šiol priklausė skautiškam vienetui, jis turi ten išeiti ir išlaikyti visas skautiškų patyrimo laipsnių programas (t. y., jis privalo būti pirmojo patyrimo laipsnio skautas). II. jeigu naujai priimtasis sk. vytis kandidatas iki šiol jokiam skautiškam vienetui nepriklausė, jam leidžiama pat. laipsnių programos pasiruošti ir išlaikyti kandidatų būrelyje.

c) Organizacinės priklausomybės klausimu:

I. Skauto vyčio įžodis duodamas vyčių vienetui bei to vieneto vadui nutarus ir leidus. Tuntininko ar vietininko leidimas nėra reikalingas. Tuntininkas ar vietininkas turi tik tokį balsą (jei jis yra davęs vyčio įžodį), kaip ir kiekvienas vienetui priklausąs skautas vytis.

II. vyčių vieneto vadas renkamas vienetui priklausančių vyčių ir po to tvirtinamas tuntininko arba vietininko. Šis patvirtinimas būtinas. Jei kyla neaiškumų ar nesusipratimų, reikalas perduodamas spręsti rajono Vyčių Skyriui, kuris savo keliu eventualiai kreipiasi į aukštesnes skautiškas institucijas.

d) Tradicijų klausimu: .

rugsėjo mėnesio gale visi JAV Rajono vyčių vienetai gaus iš manęs tuo reikalu išsamias instrukcijas ir nurodymus; juos iki to laiko paruošime drauge su Broliu Stepaičiu, vadovaudamiesi sąskrydžio nutarimais ir pageidavimais, kurių čia vėl visiems gerai suprantamų priežasčių neskelbiame.

e) Vyčių veiklos perorganizavimo klausimu:

pagrindinė iniciatyva čia palikta paskiriems rajonams. Drauge su mūsų rajono Vyčių Skyriaus bendradarbiais pasistengsime kaip galima greičiau nustatyti bei užfiksuoti pagrindines gaires ir išsiuntinėti vienetams. Kiek bus galima, kelsime šiuos klausimus ir skautiškoje spaudoje.

JAV RAJONO VYČIŲ SKYRIAUS VEDĖJO RINKIMAI.

Labai gaila, kad nepaisant mano primygtino prašymo, susirinkę vyčiai atsisakė tokius rinkimus pravesti. Buvo motyvuota laiko stoka, o taip pat atsirado pora vienetų, kurie nepasirūpino savo sąskridyje dalyvaujantiems broliams suteikti reikalingus įgaliojimus. Nuoširdžiai dėkodamas broliams už pasitikėjimą, iš savo pusės norėčiau pabrėžti, kad jo besąlyginiai išnaudoti nenoriu. Sekančių metų pavasarį savo kadenciją laikau baigta. Jei nebus galimybės sušaukti sąskrydį, rinkimai vistiek bus pravesti korespondenciniu būdu. Iki to laiko tikiuosi su Dievo ir visų Jūsų pagelba baigti tuos uždavinius, kurie buvo man sąskrydžio ir vyriausios vyčių vadovybės patikėti. (NB: apie tai smulkiau per vienetų vadovus). Labai prašau kiekvieno su visa energija įsijungti į bendrą darbą, kad šie jubiliejiniai metai mums nepraeitų veltui!

ORGANIZACINIAI KLAUSIMAI:

Kadangi sąskrydžio užkrauta našta dabartiniam mūsų rajono Vyčių Skyriaus štabeliui per sunki, pasikviesime daugiau talkininkų. Kiekvienoje iš keturių JAV rajono sričių bus paskirtas vyčių vadovas, kuris iš vienos pusės perims oficialią skyriaus korespondenciją su vyčių vienetais, iš kitos palaikys ryšį su rajono vadeiva, kad nesusidarytų organizacija organizacijoje. Bostone tokiu vadovu paskyriau s. v. vyr. sklt. ALGĮ BANEVIČIŲ, 257 E. Street. Boston 27, Mass. Tie vyčių vienetai, kurie randasi Vadeivos psktn. Tado Naginionio vadovaujamam rajone, prašomi kreiptis į minėtą brolį visais JAV Rajono Vyčių Skyrių liečiančiais klausimais. (Savaime suprantama, tai neatima teisės kreiptis į mane tiesioginiai, jei atsirastų reikalas). Kitų vadovų pavardės bus paskelbtos vėliau.

BAIGIAMOS PASTABOS.

Visa stovykla ir sąskrydis praėjo labai vieningoje ir draugiškoje nuotaikoje. Išsikalbėjom ir viską savo tarpe išsiaiškinom kaip pridera skautams vyčiams — atvirai, tiesiai, be kaukės. Pamatėm, kad stovime visi už vieną, vienas už visus. Šios drauge praleistos neužmirštamos valandos prie tyliai begestančio lauželio mus vėl iš naujo suartino, sustiprino, pakėlė aukštyn. Ačiū visiems dalyvavusiems, ačiū aktyviai prisidėjusiems, o ypač tiems, kurie nuoširdžiai ir drąsiai pasakė„ ką jie galvoja, tuo padėdami savo vodovams tvirčiau budėti Dievo, Tėvynės ir Artimo meilės sargyboje!

SKAUTŲ VYČIŲ ŽINIAI

Ryšium su "skautų vyčių" vardu išsiuntinėtu ir vėliau "Naujienose" 1953. VII. 20 paskelbtu straipsniu, kuriame nekorektišku būdu puolami kai kurie skautų vadovai, pareiškiame, kad minėtas rašinys, nors ir skautų vyčių vardu paskelbtas, yra mums ir skautiškai vadovybei nežinomų asmenų paruoštas. Kaipo toks, jis buvo vyčių vadovybės ir tarprajoninio skautų vyčių sąskrydžio Niagaros stovykloje pasmerktas.

Jeigu kalbame skautų vyčių vardu, darykime tai per savo vadovybę. O jei turime priekaištų kuriam Sąjungos vadovui, kreipkimės į atitinkamas skautiškas instancijas arba visa tai išdėstykime savoje skautiškoje spaudoje, nebijodami pasirašyti savo pavardę.

LSB JAV Rajono Skautų vyčių skyrius.

MUS SVEIKINA

Skautai vyčiai iš Šveicarijos

V. Internat. Rovermoot 19[illegible]
KANDERSTEG

Kandersteg-Šveicarija,
1953.VIII.3d.

Brangūs Broliai,

P.L.S-S. Skautų Vyčių "Margio"būrelis, stovyklaująs V Skautų Vyčių Sąskridyje (Rover-Moot) Kandersteg-Šveicarijoj siunčia geriausius sveikinimus ir brolišką padėką už suteiktą paramą: "Mūsų Vyčio" redakciniam štabui, L.S.B. Skautų Vyčių Skyriui, ir visiems skautams vyčiams plačiajame pasauly.

Mūsų stovykla randasi snieguotų, debesimis apklotų kalnų papedeje. Jie mūsų žvilgsnius ir mintis nukreipia į tolumas ir į vieną mums visiems brangią tolumą-laisvą tėvynę LIETUVĄ.

Tvirtai ir neabejojančiai sakome:"Pasimatysime prie Nemuno, lietuviškų pušų prieglobstyje traukdami vyčių sutartinę."

Budėdami:

Skilt.Apolinaras Skopas

Vyr.Skilt.Edvinas Polkis

Vyr.Skilt.Valteris Kiaupa

Skilt.Vidmantas Raišys

Skilt.Kasparas Diksaitis

Skilt.Vytautas Birieta

Vyr.Skilt.Senj.Ged.Vildžius

Lietuviai skautai Anglijoje

P.L.S.
Anglijos Rajono skautų-čių
S T O V Y K L A
Locko Park

Locko Park, 1953. VIII. 3 d.

" Mūsų Vyties " Redaktoriui
Vyr.Sktn. B. K v i k l i u i

Iš savo vasaros stovyklos, 35 metų Lietuvoje skautybės sukakčiai paminėti, mes siunčiame Jums musu gražiausius sveikinimus ir geriausius linkėjimus.

Iš visos širdies esame dėkingi Jums už Jūsų nenuilstamą darbą lietuviškos skautybės labui.

Sktn.
Anglijos Rajono Vadeiva

Sk.v.v.sl.
Skautų stovyklos V-kas

Vyr.sk.sl.
Skautų stovyklos V-kė

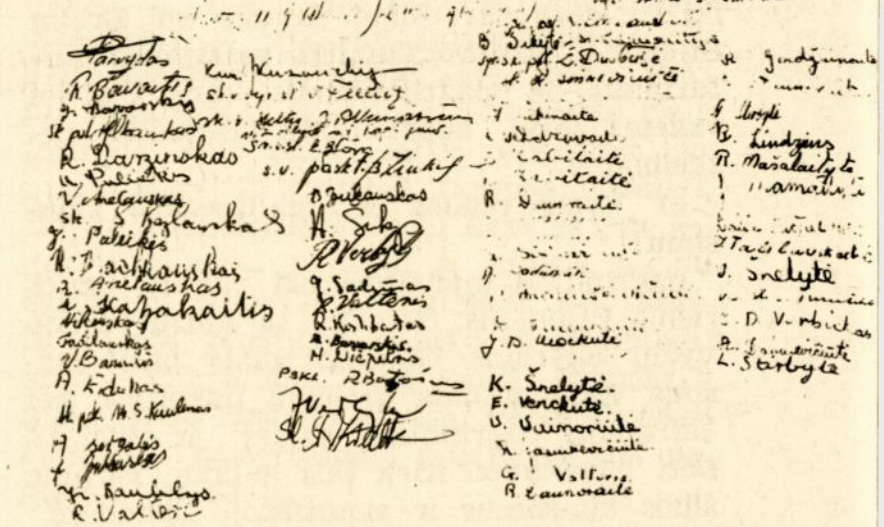

SKAUTAI VYČIAI ARGENTINOJE

ARG.

Neperdaug senai Buenos Aires mieste įsteigtas lietuvių skautų vyčių būrelis. Tuo tarpu susibūrė aštuoni. Būrelio įsteigėjas ir vadovas – s. v. vyr. skiltn. Vytautas Namikas. Skautai vyčiai jau spėjo parodyti savo veiklą. Juos gražiai remia didelis skautų bičiulis gen. T. Daukantas. Vyčiai turi progos pasisemti iš jo daugybę žinių, o gerbiamas Generolas džiaugiasi galėjęs atjaunėti jaunųjų vyčių tarpe.

Ir čia lietuviai skautai, kaip ir kitur, veikia su vietinių argentiniečių skautų pusiau oficialiu leidimu. Mūsų skautams jie buvo suprojektavę ir naujas uniformas, tačiau lietuviai paliko prie savųjų. Visi labai pasiilgę skautiškos spaudos, kurios čia tiesioginiu būdu negauname, nes neturime galimybės persiųsti pinigų.

"Mūsų Vytis": Argentinos lietuvių skautų vadovams skiriame 5 prenumeratas. Jeigu kas iš Gerb. Skaitytojų galėtų šią mūsų auką padidinti, mielai prašome prisidėti.

Skautai vyčiai Argentinoje prie laužo iškylos metu

SUMUŠTINIS

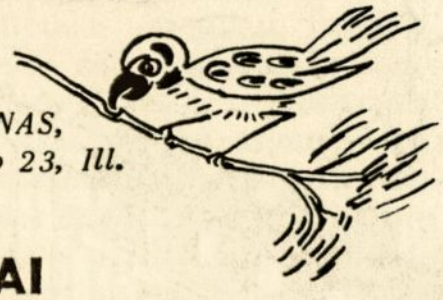

Veda senj. GVIDAS VALANTINAS,
1817 So. Spaulding Ave, Chicago 23, Ill.

VISUOMENININKAI

Sutikau vieną dieną savo buvusį skiltininką Žvyrutį.

— Prapuolėme, Jeronimai, — šaukia jis man jau iš tolo. — Visiškai bedugnėn važiuojame. Ir žemyn galva dar.

— Kas įvyko? — su neslepiamu išgąsčiu greitai paklausiau. — Ar į kitą planetą atsitrenksime, ar nuo saulės nutolsime, ir, kaipo tokius, erdvių šaltis mus, kaip viščiukus šaldytuve, užkonservuos ilgiausiems amžiams, kad paskui kokie nors tyrėjai gnaibytų mūsų mėsą ir sakytų, jog čia buvusios planetos primityvių būtybių kūnų sušalę likučiai. Ar gal tėvo ir mokytojo ranka net iš kapų mus siekia...

— Šarap! — šūkteli jis man (jis šį žodį išmoko dar prieš trejus su puse metų, plaukdamas į šią pažadėtąją šalį, iš vieno laivo įgulos nario, ir, kaipo pirmą atmintin įkritusį angliską žodį, labai dažnai naudoja ir lietuviškai kalbėdamas). — Ne tai norėjau pasakyti. O dalykas toks, kad mūsų organizacija jau baigia grimsti į prarają. Štai kas.

Aš, versdamas akis, teisinausi nič nieko negirdėjęs. — Kaip gi, gyvuojame juk, ir sueigas darome, ir pašnekesius, ir vakarus rengiame, stovyklaujame — kur čia būtų ta mūsų prapultis.

— Nebent, — sakau, — kas būtų naujai atsitikę, ar gal su amerikonais koks nemalonumas išėjo?

— Nežinai tu nieko, vargšeli tu, — suniekino mane Žvyrutis. — O kas darosi su mūsų vadovybe, a?

— Ką gi, — išrenkame, paskui pabūna metus ar kiek, paskui vėl naują renkame ir viskas, ir taip per metų metus...

— Kai tu tūnai savo kiaute ir nieko nejauti, tai tau rodos viskas gerai, bet tik pasidairyk, tai pamatysi, kad aplink visi ženklai vien tik prapultį rodo.

— Koki ženklai, kokią prapultį? — paklausiau jau visai susimaišęs dalykuose.

— Gi vakar mūsų tuntininkas nuėjo į parapijos kleboniją ir susitarė su klebonu dėl salės tunto šventei ruošti.

— Tai gerai, sakau, kad gavo tokią salę. — Vis ne taverna kokia.

— Jam gerai! — kai yla įdurtas pašoko Žvyrutis. Kad tu žmoguti, nieko politikoj nenusimanai, tai, aišku, tave gali visi už nosies vedžioti, ir tau vis gerai, — jau net kumščiu panosėje pradėjo šmaguoti Žvyrutis.

— Tai ką tu čia blogo matai? — pagaliau susigalvojau paklausti jo.

— Nejaugi tu nesupranti? Jeigu jau parapijos salė paimta, tai reiškia, reikės eiti ir į bažnyčią ir būti ten, kol pamaldos pasibaigs, ir paskui į minėjimą eiti. Žodžiu, matosi kišimasis į skautų reikalus su savo politika...

— Tai kad aš čia nematau jokios poli-

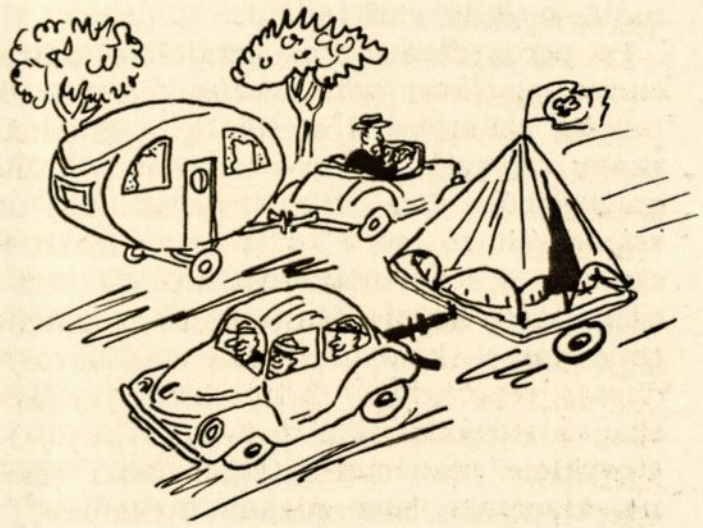

Kiekvienas su savais patogumais.

Kai sumanus skautas tampa namo savininku...

tikos. Į bažnyčią vistiek nueiname ir aš ir tu sekmadieniais, tai kur čia politika? O kai visi kartu, tai dar smagiau.

— Nieko pats čia neišmanai, — vėl neigia mano nuomonę Žvyrutis. — Bėgu namo ir sėdu rašyti straipsnį apie pavojus skautybei.

— Tai į kurį laikraštį dėsi parašęs? Jau vis į skautišką spaudą siųsi. Nedės pasaulietiški laikraščiai!

— Dės, brolau, ir dar kaip dės. Pamatysi. Mes čia turim tokį, kuris tokių straipsnių ir laukia. Nusiųsi skautiškiems, tai dar kai ką išbrauks, ko gero, visai neįdės, sakys nerimta, neaktualu, per aštru. Arba paprašys pasirašyti. O čia įdeda viską. Na, sudie, negaliu gaišti.

Po poros dienų jau skaitėme laikraščiuose plačiausį atsišaukimą gelbėti lietuvišką skautybę iš klerikalų ir krikdemų rankų. Neapsieita buvo ir be patrijotinės gražbylystės. Esą, tik mes, skautai, dar esame šio to verti — ir ne dabartiniai skautai, o senoviniai; visi kiti tai tik ir užsiiminėją mūsų organizacijos ir patrijotinio darbo skaldymu. Gale dar buvo paduotas reportažas iš tuo laiku vykusios skautų stovyklos, kur pažymėta buvo, jog stovykloje esančiam kunigui labai sunku net klapčiuką buvo sugauti, nekalbant jau apie skautus, kurie gulinėjo patvoriais ir į pamaldas nebėjo. Pasigardžiavimui, pabaigoje buvo priminta ir pasidžiaugta, kad pagaliau skautybė, visuomenės remiama, pradėjusi eiti teisingu keliu...

Po poros savaičių netikėtai tramvajuje vėl sutinku Žvyrutį. Jis pradėjo dirbti naktinėje pamainoje, ir dabar, dėžutę su priešpiečiais pasispraudęs po pažastimi, snaudė tramvajaus kampe. Prisėdu šalia.

— Sveikas, Jurgi! — sakau.

Pramerkė Žvyrutis akis. Pažino mane. Brūkštelėjo delnu aukštyn plaukus, nušluostė seilėtą lūpą ir tarė:

— Labas.

Raudonos akys ir žiovulys aiškiai rodė miego stoką.

— Gal sergi? — paklausiau.

— Kur tau. Nėra laiko sirgti. Nemigau visą dieną. Straipsnį rašiau. Vis dėl tos skautybės sielojuosi.

— Ar vėl ką nors sutarė tuntininkas su klebonu?

— Tuntininkas tvarkoj, ir klebonas tvarkoj. Tiesa sakant, aną kartą toje stovykloje visi skautukai dalyvavo pamaldose. Ir niekeno neverčiami. Tik budinti skilts nebenuėjo, pietus mat reikėjo gaminti. Bet tąsyk buvo kitokia politika, kitaip ir rašyti reikėjo... O dabar tik pagalvokim, kur mus nuves tokie vadai, kurie kadaise nelietuvių draugovėms vadovavo, kurie mažai į bažnyčią vaikšto, kurie... (čia Žvyrutis užsikosėjo, ir kai baigė, jau buvo

pamiršęs daugiau kaltinimų). Žodžiu, man kaip skautui ir visuomenininkui toki dalykai neleidžia tylėti...

Jautrų Žvyručio būdą visuomenės klaidoms ir gerovėms jau mes seniai pastebėjome. Prisimenu, dar Vokietijoje, jis buvo vienas iš mūsų stovyklos skautų vieneto atkūrėjų, tačiau kai pamatė, kad jam aukštesnių pareigų, kaip draugovės adjutanto, nebeliko, pamojo su ranka į viską, pasakė "pasikarkite", ir nuėjo dirbti daugau garbingo politikos darbo. Kai jau vykdavo kokio nors komiteto rinkimai, būdavo, jis perša kandidatus, panaudodamas visą savo gražbylystę. Net moterėlės juo susižavėdavo:

— Tikras Auksaburnis, — sakydavo jos.

Kai jo kandidatai jau būdavo išrenkami, po keletos dienų jis pradėdavo ruošti dirvą į valdžią kitiems. Girdi, naujoji valdžia sukčiaujanti, labai esanti nesąžininga ir perdaug nuolanki anglams. Kai jau po kurio laiko vėl vyksta nauji rinkimai — vėl visa istorija nuo pradžios kartojasi. Keletą kartų mes jį norėjome pasodinti į valdžios kėdę — su ašaromis maldauja laiko neturįs.

— Visuomeniniai darbai lygiai svarbūs, kaip ir jūsų, ponai komitetininkai, — iškilmingai sakydavo jis paskiau.

Taigi, tenai jo skautiškame veikime nepastebėdavome. Kai atvažiavo čia, valdžių ir komitetų sąvoka nublanko ar ir visai išnyko, tai ir "visuomeninį" darbą reikėjo perkelti iš tos srities į kitą. Na, tai jis ir apsistojo prie kadaise artimos mūsų organizacijos.

Taigi, važiuojava mudu su Žvyručiu toliau. Tramvajus kaukia nežmoniškai, mat senas modelis dar. Tačiau, nors ūžimas didelis, Žvyručio balsas lengvai jį perrėkia (jis yra iš tokių asmenų, kurie nepripažįsta pritildytos ar vidutinio garsumo kalbos — tik smarkią):

— Tai kur pats važiuoji?

— Važiuoju iš tunto posėdžio, — atsakiau. — Ot, Jurgi, — susigriebiau aš, — gal pats galėtum savo apylinkėje pavadovauti skautų draugovei. Žinai, neturim žmogaus, kuris perimtų. Senasis turi išeiti į kariuomenę.

— Kad aš negaliu. Neturiu laiko, — užprotestavo visomis pajėgomis mano Žvyrutis.— Dabar užsiėmiau tokį dalyką, kuris užims daug valandų.

— Kokį dalyką, jei ne paslaptis? — teiraujuosi aš.

— Tau pasakysiu, tik laikyk kol kas liežuvį už dantų. Ogi norime čia mes keli parašyti tokį atsišaukimą į visuomenę ir skautus. Reikia, pagaliau, atverti akis. Parašysime ir nepasirašysime — tegu žino, kad stebime ir sekame, ir nežino kas. Che, che... Tai žinai — parašymas, išspausdinimas, užadresavimas, išsiuntimas — vis reikia pinigo ir laiko. Ne, draugovę tegul ima, kas kitur niekur netinka — tegul jie raišioja mazgelius ten...

Po kiek laiko gavome ir tą atsišaukimą. Tą ir dar kitą, iš kitos vietos ir skirtingų pažiūrų žmonių parašytą, kaip pirmasis. Atspausdinta gražiai ir daug, nes visi giriasi gavę. Turinyje, žinoma, pirmiausia patriotizmas (kuris daug kam jau pasidarė drobės gabalas nešvariai sąžinei pridengti), paskiau savo būtų ir nebūtų nuopelnų iškėlimas, o pats tikslas pabaigoje — suminėtos labiausiai nekenčiamos pavardės, kurių savininkai ir žudą sąjungą. Aišku, abiejuose atsišaukimuose jos buvo skirtingos, nes argi gali keliolika ar keliasšimts asmenų nekęsti to paties žmogaus?..

Taigi, Žvyrutį prikalbinti draugininko pareigoms nepavyko. Neprikalbinsime ir daugiau tokių...

Ak...

GRĮŽO IŠ KORĖJOS

Skautas vytis Cpl.Vytautas Pileika, atlikęs karinę prievollę iš Korėjos sugrįžo į JAV-bes ir apsigyveno Hartforde, Conn. Būdamas Korėjoje, ilgesnį laiką veikė Korėjos skautų tarpe. Jis uoliai rėmė juos dvasiniai ir materialiai, supažindino su Lietuvos istorija, skautiška veikla. Už didelius nuopelnus Korėjos skautams buvo apdovanotas Korėjos skautų ordinu. Išvažiuojančiam Vytautui Korėjos skautų vyr. skautininkas įteikė tris korėjiečių skautų vadovėlius su savo adresais, prašydamas persiųsti trims lietuviams skautininkams. Vieną tokių knygų V.Pileika persiuntė "Mūsų Vyčio" Redaktoriui

Būdamas Korėjoje V.artimai bendradarbiavo "Mūsų Vytyje", parašydamas apie Korėjos gyvenimą bei papročius. Šiuo metu pradeda tęsti studijas Hartfordo U-te. Drauge žada įsitraukti ir vėl į skautišką darbą. Džiaugiamės grįžusiu broliu. Sekmės.

Vyt. J. Masaitis.

SKAUTAI SVETUR

Skyrių veda E. VILKAS, 11600 So. Lafayette Ave, Chicago, Ill.

SUOMIJA. Jau daugiau kaip 30 metų suomiai skautai stovyklauja žiemos metu. Ir šią vasarą jie intensyviai ruošiasi žiemos stovykloms. Jose dalyvauti leidžiama tik tiems skautams, kurie gerai pasirodo vasaros stovyklose. Žiemą suomiai skautai gyvens palapinėse, turinčiose dvigubą stogą. Sargybinio pareiga, be ko kita, palaikyti ir nuolatinę ugnį malkomis kūrenamoje krosnelėje.Dienos užsiėmimų metu, palaikant ryšį ar teikiant pirmąją pagalbą, slidės yra kiekvieno stovyklautojo nepamainomas draugas. Tiesa, renkant sausas malkas kūrui, reikia nusipėstinti, bet šiuo atveju slides lengvai pakeičia rogutės. Iš viso, žiemos stovyklos daug kuo skiriasi nuo vasaros stovyklų. Apie žiemos stovyklavimą daugelio kraštų skautai nėra nė girdėję. Tiesa, joms pasiruošti nėra lengva, tačiau jose gauti įspūdžiai palieka neišdildomų žymių berniukų gyvenime ir tvirtai skautiškai juos užgrūdina ilgam laikui.

ISLANDIJA. Ir šioje saloje skautų stovyklos nėra naujiena.O vis dėlto čia skautiškos daug kuo skiriasi nuo kitų kraštų. Skautai stovyklaudami mėgsta tureti šilto vandens. Islandijos skautai jo turi apsčiai iš pačios žemės gelmių. Mat gana vėsų klimatą turįs kraštas nestinga šiltų trykštančių šaltinių-geizerių.

INDIJA. "Šiame krašte skautybė laikosi labai tvirtai" - Šitaip pasakė apie Indijos skautus šį kraštą aplankęs Tarptautnio Skautų Biuro Direktorius Mr. Wilson'as. Jam lankantis Bombėjuje buvo suruoštas gražus laužas, kuriame dalyvavo 12.000 skautų,-čių.

PAKISTANAS. Ir šioje, dar visiškai naujoje valstybėje, skautybė rado gerą dirvą. Skautų skaičius žymiai padidėjo, ypač po paskutiniosios jamboree.

Mūsų skautų delegacija aplankė JAV skautus jų Jamboree metu.Iš kairės:Fil.Pažiūra,s.Vaišnys,Mr. Mc-Kinney,ps.Budriūnaitė ir pskt Pakalniškis.

Iš jubiliejinės stovyklos Niagaroje. Mergaičių stovykla.
Nuotr. V. Bacevičiaus.

JŪROS BUDŽIAI ČIKAGOJE

Liepos 15-ji Lietuvos jūros skautams didžiai atmintina. Tada ,1933 metais, taigi lygiai prieš 2o metų, į Baltijos jūros uolas sudužo jūros skautų laivas BUDYS, palaidodamas bangose ir tris jūros skautus. Šios dienos paminėjimas, dar iš N. Lietuvos laikų,virto tradicija jūros skautams, kurie jos laikosi netgi tremtyje. Ir naujasis Čikagos jūros skautų prieauglis tai paminėjo. Iškilmes suruošė Kapitono Kukučio Vardo jūros skautų laivas, dalyvaujant eilei svečių bei viešnių. Sktn. Alg. Aglinskas, plaukiant laivui ežero bangose, apibūdino šios dienos apeigų svarbumą, primindamas tragiškai žuvusius skautus. Komanda "Irklu gerbk!" Seniausias amžiumi dalyvis P. Draugelis ir jauniausias jūros skautininkas Audrius nuleidžia į vandenį gyvų gėlių puokštę. Be lietuvių svečių tarpe buvo ir trys amerikiečiai jūros skautininkai. Jie taipgi buvo giliai sujaudinti ir paprašė platesnių paaiškinimų.

Tą dieną Čikagoje įsisteigė jūros budžių vienetas "Budys". Tikslas: Laikytis skautiškų principų gyvenime ir ugdyti jūros idėją lietuviškos skautijos ir visuomenės tarpe. Steigėjais pasirašė: Dr. K. Aglinskas, E.Jasiukaitis, L. Knopfmileris, A. Levanas, L. Šleinys, Urbonas.

L. Knopfmileris

SYRIJA. Šio krašto skautai tikisi, kad tarptautinė skautų konferencija, susirenkanti š.m. rugpiūčio mėnesį Lichtenšteine, neatsisakys priimti jų pasiūlymą - tarptautinę jamboree 1953 metais suruošti Syrijoje.
ANGLIJA Jau viešai paskelbta, kad 50 metų skautybės jubiliejinė stovykla - jamboree įvyks Anglijoje 1957 metais. Tuo pačiu metu ten vyks ir tarptautinė skautų vyčių stovykla - Moot.

NAUJAS "MŪSŲ VYČIO" ADM-JOS ADRESAS

MV administracijos adresas šiomis dienomis pasikeitė. Visą korespondenciją prašome adresuoti: Leonas Knopfmileris, 5749 So. Carpenter Str., Chicago 21, Ill. MV Redakcijos adresas liko tas pats: 631 W. 54 th Pl., Chicago 9, Ill.

• Anglijoje, Locko Park vietovėje, buvo suruošta graži PLSS Anglijos rajono skautų - čių stovykla, kurioje dalyvavo per 80 skautų - čių. Stovyklos ruoša intensyviai rūpinosi Anglijos rajono vadeiva sktn. Vaitkevičius. Vyrų stovyklai vadovavo sk. v. v. skilt. J. Bružinskas, mergaičių – vyr. skiltn. R. Palkimaitė. Stovykla pavyko puikiai ir gražiai pajudino Anglijos liet. skautų veiklą.

● PLSS-gos Taryba jau išrinko naują Pirmiją,kurią dabar sudaro: Pirmininkas v.s. Dr. Vytautas Čepas ir nariai: v.s. Br. Kliorė, v.s. Em.Putvytė, sktn. K. Jonaitis ir sktn. kun. J. Vaišnys. Be jų, į Pirmiją ex officio įeina vyriausieji skautininkai Dr. Kesiūnaitė su Stp.. Kairiu ir Vyr.Dvasios vadovas katalikams skautams v. s. Kun. J. Vaišnora. Naujoji pirmija jau pradėjo darbą.

● Vyriausioji Skautininkė Dr. D. Kesiūnaitė lankėsi Čikagoje, kur kalbėjosi su visa eile skaučių ir skautų veikėjų. Aptarti ir vyresniųjų skaučių sąskrydžio reikalai.

● L. S. Brolijos vadija, be kitų darbų, nutarė sustiprinti tautinio auklėjimo darbą. Šiam reikalui įsteigtas specialus skyrius, kurio vedėju pakviestas senj. psktn.V.A. Mantautas. Artimiausių darbų tarpe numatyta ičleisti "Skautybę berniukams", vadovėlį skiltininkams ir kt.

● Akademinio Skautų Sąjūdzio Valdyba baigusi savo kadenciją, planuoja naujos valdybos sudarymą. Šiuo reikalu žada savo nariams išsiuntinėti specialią anketą. Be Prof. Končiaus ir Dr. Kesiūnaitės, valdyboje,kaip vicepirmininkas, dirba ir senj.E. Vilkas.

● Čikagos liet. skautai, nesenai suruošę skiltininkų kursus, ruošia panašius kursus draugininkams, kuriems vadovauti pakviestas v.s.M. Jurkšas. Galvojama ir apie naujus kursus skiltininkams.

● Dėl tam tikrų priežasčių lietuviai skautai negalėjo dalyvauti garsioje Amerikos skautų stovykloje Kalifornijoje, kur stovyklavo apie 50.000 skautų. LSB atstovavo sktn. Kun.J. Vaišnys, Pr. Pakalniškis ir V. Pažiūra. Delegacija įteikė gražų sveikinimą. Ji buvo priimta Amerikos skautų atstovo Tarptautiniame skautų Biure Mr. Mc. Kinney.

● Dar vienas naujas skautų vyčių būrelis įsteigtas Čikagoje. Jam vadovaus v.s.M. Jurkšas.

● Vyr.sktn. K. Palčiauskas pasitraukė iš PLSS Tarybos narių tarpo.

● Naujai išrinkta Akademinio Skaučių Draugovių Sambūrio Valdyba, vadovaujama fil. Gr. Čaplikaitės, jau perėmė pareigas iš senosios, fil.. M. Barniškaitės vadovaujamos Valdybos. Naujosios pirmininkės adresas:. 4316 so. Maplewood Ave,, Chicago 32, Ill.

● ASS Adelaidės skyrius suruošė metinį savo šventės minėjimą, kurio metu senjorais pakelti stud. arch.J. Naujalis ir stud. med. N. Šurnaitė.

● Senj. Ged. Vildžius, atliekąs karinę prievolę JAV aviacijoje Vokietijoje, aplankė PLSS "Aušros" tunto stovyklą Britų zonoje, kuri buvo suruošta broliškos pagalbos rankos iš JAV dėka. Stovykla praėjo labai sėkmingai.

ATSIŲSTA PAMINĖTI:

SKAUTŲ AIDAS. 1953 m. birželio mėn. Nr.6. Redaguoja v.s. Stp. Kairys. Leidžia LSB Vadija. Prenumeratos kaina $ 3 metams. Aministraicjos adresas: Box 1003, Station C. Toronto, Ont. Canada. Gausiai ir skoningai iliustruotas.Daug naudingų žinių, rašinių bei šiaip jau pasiskaitymų visiems, ypač jauniesiems.

Jei vadovas negyvena tuo, ką jis kalba, jo kalba yra tuščia. Jis privalo gyventi savo sieloje tuo, ko jis nori, kad kiti pasisavintų. Apgaulingas būtų noras duoti savo būreliui ar skilčiai to, ko pačiam trūksta ir, kas blogiausia, kad to trūkumo negalima paslėpti. Kiekvienas vadovas bus mylimas, jei riš jį su savo skautais bendra idėjos meilė, užsidegimas ja ir jos siekimas. (Iš "Kelias į Laimę", 86 pusl.).

Prosper Merimee KOLOMBA. Romanas. Išvertė Ant. Valiukėnas. Išleido knygų leidykla TERRA, 748 W. 33 rd street, Chicago 16, Ill. Spaudė M. Morkūno spaustuvė. Iliustr. 221 pusl. Kaina $ 2,25. Šiame romane knygos autorius, žinomas prancūzų rašytojas, novelistas, supažindina skaitytojus su Korsikos salos gyventojų gana žiaurokais papročiais. Kygoje ypatingai pavaizduojamas kerštо ("vendettos") žiaurumas, krašto gamta, žmonių tradicijos.

GAIRELĖ. Neperiodinis PLSS "Aušros" Tunto laikraštis. 1953 m. liepos mėn. Nr. 7. Rašytas rašom. mašinėle, sp. rotatoriumi, 38pusl.. Redaguoja Apolinaras Skopas. Adr. (23) Diepholz, Lager am Flugplatz, Germany. Tai mūsų skautų Vokietijoje skautiškas leidinys. Džiūgu, kad "Gairelė" vis gražėja, tobulėja turiniu ir forma, sutraukdama vis daugiau ir geresnių bendradarbių. Rašo A. Venclauskas, Kun. Paškevičius, A. Giedraitis, Mokyt. Antanaitis ir eilė kitų autorių, pasirašydami slapyvardžiais ar padėdami savo inicialus. Linkime "Gairelei" ir toliau tobulėti, kelti mūsų sesių ir brolių Vokietijoje lietuvišką bei skautišką dvasią.

LUX CHRISTI 1953 m. liepa-rugsėjis. Nr. 3(10). Trimėnesinis kunigų biuletenis. Leidžia ALRK Kunigų Vienybė. Red. St. Yla. I.C. Convent, R.F.D.2, Putnam, Conn. 80 pusl. Turinyje gausu retos medžiagos, tinkamos ne tik kunigams, bet ir šiaip jau auklėtojams, taigi ir skautininkams, -ėms. Be ko kita, graži St. Šalkauskio "Skautai ir pasaulėžiūra"' recenzija. Ten pat plačiai paminėta ir kritiškai įvertinta v.s. Spalio apysaka "Gatvės berniuko nuotykiai". Atspausdintas ir Vyriausiojo Skautininko Stp. Kairio žodis dvasios vadovams.

BADEN POWELL,IO RAŠTAI NESENSTA

Skautybės Įkūrėjas paliko mums eilę raštų kurių tarpe vienas naudingiausių - SKAUTŲ VADOVAS. Lietuviškame vertime jį parūpino sktn. Ona Saulaitienė ir A. Lansbergis. Veikalą redagavo ir plačią B.P. biografiją parašė v.s. St. Jakštas. 73 pusl. Tai knyga, be kurios nė vienas skautų, -čių vadovas ir vyresnio amžiaus skautas negali apseiti. Jeigu šio veikalo dar neturi - pasiųsk "Mūsų Vyčio" adm-jai vieną dolerį ir gausi jį paštu.

KAIMIŠKOS BUITIES VEIKALAS

Pirmą kartą N. Lietuvoje ir dabar antrą kartą tremtyje pasirodė lietuvių kalba vieno geriausių lenkų pasaulinio masto rašytojų – W. S. Reymonto keturių tomų kapitalinis veikalas – KAIMIEČIAI. Mūsų verstinė literatūra praturtėjo dar vienu nauju Nobelio premijos laureatu. Veikale autorius vaizduoja XX amžiaus pradžios lenkų kaimą, jo žmones, gamtą, papročius. Kadangi kaimyninės lenkų tautos kaimas turi kai kurių bendrų bruožų ir lietuviškam kaimui, ir lietuviui skaitytojui veikalas gerokai artimas. Skaitai jį su dideliu malonumu, nes Reymontui, kaip sako veikalo įžangoje Prof. Mykolaitis – Putinas, pavyko iš kaimo buities smulkmenų sudaryti didžiulį spalvingą paveikslą, vargingoj, skurdžioj kaimiečio sieloj parodyti kuoplačiausią žmogiškų išgyvenimų gamą.

Toli nuo gimtosios žemės gyvenančiam skaitytojui veikalas daugeliu atveju primins paliktą gimtąją žemę, atskleisdamas daugelį gražių, kad ir dažnokai šiurpių, kaimo vaizdų.

Tremties skaitytojui šį keturių tomų, net 1600 pusl., veikalą ryžosi patiekti NEMUNO Leidyklos Čikagoje savininkas p. Šidlauskas – Vilainis.

W. S. Reymont, KAIMIEČIAI. Išvertė F. Neveravičius. Antrasis leidimas. Tiražas – 750 egz. Spaudė M. Morkūno spaustuvė, Chicago, Ill. I t. – Ruduo – 352 pusl., II t. – Žiema – 384 pusl., III t. – Pavasaris – 472 pusl., IV t. – Vasara – 392 pusl.

Jei mes reikalaujame iš arklio, kad jis būtų ne tik arklys, bet geras, rasingas arklys; jei auksas turi būti tikras, grynas auksas, – tai tuo labiau reikalaujama, kad žmogus būtų tikras žmogus.

J. Lindė – Dobilas

AL P 3088
L.arch. LEH

9/336185